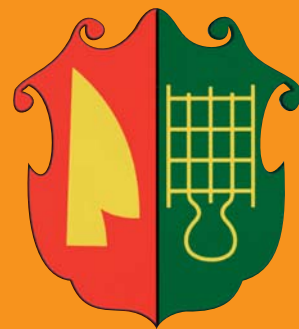

Bořetické *listy*

ČERVENEC 2011
ČÍSLO 2

1. stárek Michal Dufek
2. stárek Tomáš Mikulica
3. stárek Daniel Lang

1. stárka Daniela Pazderková
2. stárka Michaela Glozová
3. stárka Barbora Brůčková

Fotogalerie

Pout' ke sv. Anně

Žáci ZŠ a MŠ na návštěvě sběrného dvora

Dětské rybářské závody

Fotogalerie

Buchtobraní

Školní akademie

Školní akademie

Fotogalerie

Školní akademie

Den dětí ZŠ

Den dětí ODS

Den dětí MŠ

Pátáci v Praze před Parlamentem PS ČR

VEŘEJNÁ SBÍRKA

na opravu poutního kostela sv. Anny

WWW.BORETICE.CZ

www.boretice-farnost.cz

Číslo účtu veřejné sbírky: 2287437339/0800

Úvodník

Vážení spoluobčané, milí čtenáři, vítám vás na stránkách hodových Bořetických listů. Rok uběhl jak voda a máme tady největší svátek v obci „Bořetické hody“. Stárci a stárky si v letošním roce dali na čas, ale v tuto chvíli je vše připraveno tak, aby hody proběhly ve vsi slávě. Určitě se pamětníci někdy zamyslí, jak dříve probíhala volba stárků a stárek, jaké bylo počasí, kolik párů stárků, stárek a krojovaných dříve chodívalo, jak zdobné kroje se tehdy nosily, když stárkovali zrovna oni. Těch otázek kolem hodů pořádaných v minulosti je mnohem víc. Budu rád, když si pamětníci vzpomenu a pár řádků o svých zážitcích z hodů mně napíšete a pošlou. Předem všem pamětníkům děkuji.

Ulici hlavní od V. Pavlovic ke Kobylí zdobí na nových stožárech veřejného osvětlení překrásně rozkvetlé převislé muškáty. Už jen katastrofální stav vozovky hyzdí průjezd jinak krásnými Bořeticemi. Zástupci JMK nám na naši, každou měsíc opakující se otázku, kdy už konečně rekonstrukce ulice Hlavní propukne, odpovídají, že vše je připraveno a čeká se, až bude dostatek peněz, protože ani na JMK nedostanou celou část finančních prostředků na začátku roku.

Výstavba domů na ulici pod bytovkami již započala. V tuto chvíli probíhá v této ulici pro obec finančně náročné budování inženýrských sítí (vodovod, plyn a kanalizace)

tak, aby se stavebníci mohli průběžně na sítě připojit. Nová vozovka, chodník a veřejné osvětlení se provede v příštím roce proto, aby stavebníci při stavbě domů tyto komunikace nepoškodili.

Po dokončení inženýrských sítí vybudujeme vedle bytovek již třetí nové dětské hřiště, na které jsme získali dotace ve výši 300 000 Kč.

Další pro obec finančně náročná akce, dokončení půdní vestavby na staré škole se rozběhne koncem srpna. Práce na půdní vestavbě musí být hotovy do konce září. Od měsíce října bude všech pět tříd ZŠ v jedné budově. Do jedné z uvolněných tříd na nové škole se nastěhuje člensky početný klub SDH a bude sloužit jako klubovna. Využití druhé uvolněné učebny zatím zvažujeme.

Požádali jsme o dotace na výsadbu aleje kolem vozovky vedoucí od stavebnin do Hliníků. Měla by navázat na již vysazenou alej pod Kopcama. Kde jsou ty časy, kdy se vysazovaly stromy nebo aleje a nebylo potřeba žádného povolení. Dnes vysadit alej dle podmínek dotačního titulu s řádným povolením je náročnější než sehnat povolení na výstavbu rodinného domu.

Dále podáváme žádost o dotaci na cyklostezku vedoucí od kostela přes Rasovnu kolem Penzionu Mlýn a hřiště. Končit bude před hotelem Kraví Hora.

Během měsíce září a října proběhne finančně náročná oprava střechy naší nejhodnotnější kulturní památky, kostela sv. Anny. Celková oprava střechy bude stát cca 1 600 000 Kč. Na žádost farníků obec zřídila u České spořitelny konto veřejné sbírky. Obec Bořetice zaručuje, že finanční prostředky z této sbírky budou použity na opravu střechy. K dnešnímu dni schází na celkovou opravu ještě více než 600 000 Kč. I když obec momentálně nemá na svém účtu finanční prostředky, které by moh-

ly být použity na opravu, je vedení obce připraveno situaci s opravou střechy s farníky řešit tak, aby oprava proběhla v daném termínu.

V loňském roce jsme z dotačních peněz zaměstnávali při úklidu obce jedenáct pracovníků. V letošním roce stát šetří. Od července se nám však podařilo získat dotace na pět pracovníků. Přesto, že jsme museli všechny práce zajišťovat s minimálním počtem obecních zaměstnanců, snažili jsme se, aby to bylo na údržbě obce co nejméně poznat. Tímto děkuji všem obecním pracovníkům, kteří nám při tomto nelehkém úkolu pomáhali.

V jarních měsících jsme upravili polní cestu směrem na Trkmanska. V úpravě polních cest pokračujeme. Upravili jsme cestu Veselskou a cestu vedoucí do Minářů. Ty cesty jsou každoročně splavovány přívalovými dešti nejvíce a jejich úprava je náročná. Je pořád ještě hodně věcí, které chceme v obci vylepšit a zkrášlit, aby se nám zde žilo ještě lépe. Proto chci toto cestou upozornit snad již malé procento občanů, že vyvážení stavební suti a čehokoli jiného je na celém katastru obce, zejména v okolí polních cest, přísně zakázáno. Každý občan, který přišel za starostou nebo na sběrný dvůr za Ing. Petrem Zemánkem, dostal radu, kam má nepotřebnou suť uložit. Předem děkuji všem občanům, kteří na podobný nešvar starostu upozorní a „bordeláře“ ohlásí. Děkuji všem občanům, kterým záleží, aby naše obec byla ještě krásnější a své nápady na zvelebení obce si nenechají jen pro sebe.

Přeji stárkům, stárkám, dívkám, chlapcům, aby si užili chvíle, které stráví v nádherných bořetických krojích, protože jen tak můžou na krásné okamžiky v krojích jednou vzpomínat. Všem spoluobčanům přeji, necht' po předhodovém stresu příjemně, v klidu a pohodě, s rodinou a přáteli prožijí hody.

Václav Surman, starosta

Informace z jednání zastupitelstva

IV. mimořádné zasedání zastupitelstva Obce Bořetice konané dne 26. 4. 2011

ZO projednávalo spolupráci obce a TJ Sokol Bořetice. Na tomto zasedání nebylo přijato žádné usnesení, a to z toho důvodu, že ze strany TJ Sokol nebyly žádné návrhy připraveny.

V. zasedání zastupitelstva Obce Bořetice konané dne 21. 6. 2011

Zastupitelstvo schválilo:

Ad 6) Prodej pozemků:

- manželům Vladimíře a Miroslavu Levčíkovým, Bořetice č.p. 60 – pozemek p.č. st. 1129, o výměře 5 m², v k.ú. Bořetice, za Kč 80,-- za 1 m²;
 - MUDr. Josefovi a Janě Moravovým, Bořetice č.p. 85- pozemek p.č. 2584/76, o výměře 2 m², v k.ú. Bořetice, za 80,-- Kč za 1 m²;
 - Anně a Josefu Šebestovým, Bořetice č.p. 410 – pozemek p.č. 1986/13, o výměře 1 m², v k.ú. Bořetice, za Kč 20,-- za 1 m²;
 - Ireně a Václavu Marešovým, Bořetice č.p. 410 – pozemek p.č. st. 863, o výměře 40 m², v k.ú. Bořetice za Kč 80,-- za 1 m²;
 - Ludkovi Šebestovi, Bořetice č.p. 410, pozemek p.č. st. 867, o výměře 18 m², za Kč 80,-- za 1 m², a pozemek p.č. 1986/8, o výměře 37 m² za Kč 20-- za 1 m² v k. ú. Bořetice;
 - Jitce a Václavu Mazůrkovým, Bořetice č.p. 41 – p.č. 115/2 o výměře 179 m², v k.ú. Bořetice za Kč 20,-- za 1 m²;
 - Martě Langerové, Bořetice č.p. 296, a Janu Kovaříkovi, Bořetice č.p. 296 – část pozemku p.č. 115/2, a to nově vzniklý pozemek p.č. st. 436/5, o výměře 5 m² v k.ú. Bořetice za Kč 80,-- za 1 m²;
- s tím, že veškeré náklady spojené s uzavřením smlouvy a vkladem do katastru nemovitostí včetně daně z převodu, vznikne-li daňová povinnost, hradí kupující.

Ad 7a) Výkup pozemků p.č. PK 2666/2, p.č. PK 2666/1, p.č. PK 2667 a p.č. PK 2668, k.ú. Němčičky, od Jaroslavy Slámové, Bořetice č.p. 180, za cenu Kč 10,-- za 1 m², na vybudování svodného příkopu pro odvodnění Kravích hor.

Ad 7b) Výkup pozemků p.č. 133/154, p.č. 133/153, p.č. 133/155, p.č. 133/156, 133/157, v k.ú. Bořetice dle g. pl. 800-2/2011, za Kč 20,-- za 1 m² – pozemky na stávajícím hřbitově v Bořeticích.

Ad 9a) Bezplatný převod pozemků p.č. 2495/13, o výměře 83 m²; p.č. 2495/5 o výměře 2 m²; p.č. 2495/3 o výměře 116 m²; p.č. 2495/6 o výměře 34 m²; p.č. 2495/7 o výměře 36 m²; p.č. 2495/8 o výměře 141 m²; p.č. 2495/9 o výměře 122 m²; p.č. 2495/10 o výměře 17 m²; p.č. 2495/11 o výměře 231 m²; p.č. 2495/12 o výměře 425 m²; p.č. 2495/14 o výměře 16 m²; p.č. 2495/15, o výměře 81 m²; p.č. 2495/17, o výměře 58 m²; p.č. 2498/8 o výměře

393 m²; p.č. 2492/4 o výměře 428 m²; p.č. 2492/5 o výměře 324 m²; p.č. 2492/6 o výměře 189 m²; 2492/7 o výměře 68 m²; p.č. 2492/2 o výměře 564 m². Všechny pozemky jsou v k.ú. Bořetice. Dle geometrických plánů č. 795-4/2010; č. 798-4/2010, č. 794-4/2010, č. 797-4/2010, které zhotovila První Země s.r.o., Sokolská 4, Podivín od SÚS JmK – pozemky dotčené výstavbou chodníků.

Ad 9b) Bezplatný převod pozemků od Pozemkového fondu ČR p.č. 1176/127 – 116 m², p.č. 1176/95 – 121 m², 1176/97 – 228 m² a 1176/129 – 96 m² v k. ú. Bořetice, dle geom. pl. 798-4/2010 – pozemky dotčené výstavbou chodníků.

Ad 10) Změnu hranice mezi obcemi Velké Pavlovice a Bořetice – 6,9103 ha přechází z k.ú. Velké Pavlovice do k.ú. Bořetice u Hustopečí; a 6,9103 ha přechází z k.ú. Bořetice u Hustopečí do k.ú. Velké Pavlovice.

Změnu obecní hranice Bořetice – Velké Pavlovice dle přiložené dokumentace.

Ad 11) Plán společných zařízení v rámci Komplexní pozemkové úpravy v k.ú. Němčičky u Hustopečí včetně přilehlých částí k.ú. Bořetice u Hustopečí a Boleradice.

Ad 12) Změnu před dokončením stavby Bioplynové stanice Bořetice 500 kW dle předložené projektové dokumentace s podmínkou, že firma AgriKOMP Bohemia poskytne Obci Bořetice kompenzaci v hodnotě minimálně Kč 250 000,--.

K jednání s firmou AgriKOMP Bohemia Zastupitelstvo obce Bořetice pověřuje Radu obce Bořetice.

Ad 13) Umístění meteorologické stanice DSO Modré Hory v obci Bořetice v areálu firmy Lomax, a to bezplatně.

Ad 14) Závěrečný účet Obce Bořetice za rok 2010 s výhradou a ukládá tato opatření k nápravě nedostatků:

- zpracovávat rozpočtové výhledy s dopadem po celou dobu trvání dlouhodobých závazků – zajistí: starosta.
- přijatá opatření k nápravě chyb zjištěných auditem oznamovat přezkoumávajícímu orgánu ve lhůtě určené zákonem – zajistí: starosta.
- závěrečný účet schvalovat v případě zjištěných chyb a nedostatků s výhradami a nápravnými opatřeními – zajistí: starosta.
- obecní majetek prodávat zásadně po zveřejnění záměru a schválení prodeje v zastupitelstvu – veškeré smlouvy o převodu obecního majetku bude zpracovávat zástupce obce, aby nemohlo dojít k převodu, který nebyl řádně zveřejněn a schválen – zajistí: starosta, místostarosta.

- ukládá starostovi provést písemné upozornění pracovníků obecního úřadu na porušování předpisů při vedení účetnictví a pokladních operací (výplata částky při ukončení nájmu bytu, kterou nájemce neuhradil obci, ale poskytovateli služeb), rozpočtová účetnictví (chybné zpracování rozpočtových výhledů za roky 2009 a 2010), dodržování termínů určených obecně závaznými předpisy (dodržení termínu podání zprávy o nápravě chyb a nedostatků zjištěných auditem), nájmy (dodržovat termíny uvedené v nájemních smlouvách, v předstihu oznamovat konec nájemních smluv orgánům obce, aby následný pronájem či podstatná změna podmínek nájmu mohly být v souladu s předpisy zveřejněny). Při opakovaném výskytu uvedených nedostatků řešit dle zákoníku práce.

Ad 15) Přijetí dotace od Jihomoravského kraje ve výši Kč 51 000,-- v rámci Programu rozvoje venkova na akci Sběrné středisko odpadů Bořetice.

Ad 16) Přijetí dotace od Ministerstva pro místní rozvoj ČR ve výši Kč 300 603,-- na vybudování dětského hřiště v obci.

Ad 17) Realizaci dokončení půdní vestavby na budově základní školy č.p. 112 prozatím bez určení přesné hodnoty díla.

Ad 18) Rozpočtové opatření č. 4 – viz příloha. Zvýšení na straně příjmů Kč 160 700,-- Kč a výdajů Kč 160 700,--.

JUDr. Jana Zemánková, místostarostka

Obec Bořetice má meteostanici

Meteostanice je zařízení, které velmi přesně snímá čtyřikrát denně teplotu vzduchu, srážky, vlhkost ovzduší, vlhkost půdy, teplotu půdy a orosení listů, a to jak ráno, tak v noci. Naměřené hodnoty jsou okamžitě přenášeny na úvodní stranu webovek obce pod odkazem METEOSTANICE.

Naměřené hodnoty mají obrovský význam pro vinaře. Podle naměřených hodnot přístroj s velkou přesností dovede vinaře upozornit na blížící se nebezpečí výsky-

tu houbových chorob vinné révy, a to perenospóry nebo oidia. Vinař tímto přesným měřením a rychlému varování o signalizaci nástupu choroby předejde obrovským ztrátám na vinicích (viz katastrofa ve vinicích v roce 2010) nebo ušetří náklady za postřiky. Vinař má dvě možnosti, jak získat informace o výskytu chorob. Sledovat naměřené hodnoty na internetu, což není tak pohodlné a rychlé, protože vinař je buď ve vinici nebo ve sklepě a o blížícím se nebezpe-

čí nástupu choroby je informován příliš pozdě. Nebo pohodlně přímo ze svého mobilu, který dnes nosí každý vinař stále u sebe. Mobilní telefon nemá vinař sebou jen proto, aby manželka věděla, kde zrovna je, ale pokud nahlásí číslo svého mobilního přístroje na obecní úřad, bude mu bezplatně zaslána zpráva o blížící se signalizaci nástupu choroby. Teď již záleží jen na vinařích, jestli tuto bezplatnou informaci do svého mobilu využijí.

Václav Surman, starosta

První vína z Modrých Hor získala „VOC Modré Hory“

Myšlenka profesora Viléma Krause, CSc., pojmenovat katastry pěti obcí Bořetice, Vrbice Kobylí, Němčičky a Velké Pavlovice „Modré Hory“ a získat pro vína z těchto pěti katastrů významné ocenění VOC je dnes skutečností.

Na Hotelu Kraví Hora v Bořeticích šestičlenná odborná komise ve složení: předseda Ing. Jan Stávek, Ph.D., a členové Ing. Stanislav Novák, Ing. Tomáš Čačík, Vít Sedláček, Marcel Lanžhotský a Martin Zborovský ocenila prvních devět vín z více než třiceti přihlášených.

„Myšlenka starostů Modrých Hor se naplnila. Vinaři se dali

dohromady, VOC Modré Hory je na světě. Oblast Modrých Hor získává na věhlasu a myslím si, že je to další významný krok vpřed, který oblast pěti obcí povzneso o nějaký ten stupeň výš.“

Vinaři pěti obcí založili občanské sdružení „VOC Modré hory“, které připravilo po tříleté přípravě kolekci patnácti vín, ze kterých vybraní kvalifikovaní degustátoři vybrali devět vín, která budou moci nosit známku „Vino originální certifikace.“

Velmi stručně, co je VOC. Vína musí být vyráběna pouze z hroznů vypěstovaných na vinicích uvedených pěti obcí a zatím jsou to tyto

odrůdy: Frankovka, Svatovavřinecké a Modrý Portugal. Z uvedených odrůd lze vyrábět vína jako samostatné odrůdy, případně i kupáž z jedné odrůdy, nebo může být vyrobena kupáž ze dvou nebo všech tří odrůd. V případě vín rosé a kletre pouze ze dvou odrůd.

Více o podmínkách VOC najdete na www.vocmodrehory.cz

Teď již záleží jen na vinařích, jestli vstoupí do občanského sdružení VOC Modré Hory a využijí možnost prodávat svá vína pod tímto originálním označením.

Václav Surman, starosta

Závěrečný účet obce Bořetice za rok 2010

Plnění příjmů a výdajů za kalendářní rok 2010

Příjmy	Schválený rozpočet	Upravený	Skutečnost
Daňové příjmy	11 943 000,--	11 334 400,--	11 334 127,26
Nedaňové příjmy	978 600,--	1 247 100,--	1 247 194,06
Kapitálové příjmy	5 000,--	683 200,--	683 200,--
Přijaté dotace	7 390 800,--	16 847 200,--	16 947 045,25
Přijetí úvěru			5 000 000,--
Příjmy celkem:	20 317 400,--	30 111 900,--	35 211 566,57
Výdaje	Schválený rozpočet	Upravený	Skutečnost
Běžné výdaje	10 834 800,--	11 248 500,--	11 347 015,82
Kapitálové výdaje	9 540 100,--	23 920 900,--	23 920 566,39
Výdaje celkem:	20 374 900,--	35 169 400,--	35 267 582,21

Rozpočet obce Bořetice na rok 2010 byl schválen dne 26. 1. 2010 v celkové výši:

Daňové příjmy:	11 943 000,--
Nedaňové příjmy:	983 600,--
Dotace ze SR:	355 700,--
Dotace:	7 035 100,--
Celkem:	20 317 400,--
Výdaje.	20 374 900,--
Financování:	57 500,--

Obec Bořetice zařadila do majetku obce Sběrné středisko odpadů v hodnotě 9 048 403,10,-- Kč, vyvýšený práh u Vrbice v hodnotě 283 486,-- Kč a cyklostezku Velké Pavlovice–Bořetice v hodnotě 818 775,-- Kč., dětské hřiště 281 615,-- Kč.

Ing. Lucie Procházková, DiS

Netřídíme odpad – proděláme! Všichni.

Po krásném navýšení třídění odpadů po otevření nového sběrného dvora se růst třídění zastavil a dál se nezvyšuje.

Počet občanů, kteří tímto „zneužívají“ sběrného dvora, neklesá.

Počet občanů, kteří hodí odpad správně např. do kontejneru se stavebním odpadem, a aby nemuseli dalších 6 m ke kontejneru s papírem, hodí papír do stavební suti, neklesá.

Počet občanů, kteří přivezou pytel se směsným odpadem, ten se pak roztrhne a je vidět, že polovinu tvoří papír, plast, dřevo, železo, sklo... také neklesá.

Co to ale je směsný odpad na sběrném dvoře? Nemá tam co dělat!!! Sběrný dvůr je určen pro tříděný odpad, nebezpečný odpad,

zpětný odběr elektroodpadů a tzv. objemový odpad.

Jeho provozní řád pojem směsný odpad nezná. Proč? Protože ten se v Bořeticích odváží výhradně v popelnicích a ty může mít u baráku občan za stejný poplatek třeba tři. Směsný odpad proto musí být na sběrném dvoře zpoplatněn jako výjimečná, nadstandardní služba.

Objemový odpad je po vybrání tříděného odpadu ten zbylý komunální odpad, který se ani po zlomení či slisování nevejde rozměrově do popelnice, např. matrace, křeslo...

Co si myslet o člověku, který na sběrném dvoře vysype trávu do směsného odpadu nebo dokonce do stavební suti?

Buď nemá ani dvě minuty času

navíc, a to ho litujme, že jej manželka tak honí, nebo že je nemocný workholismem. Nebo to udělal schválně, protože si myslí, že obsluha dvora stejně děláno.

Také si může myslet, že na tom nezáleží! A to je nebezpečný, antisociální a moc drahý omyl.

Zdá se vám to nadnesené? Vůbec ne.

Odvezení a uložení 1 kg objemového odpadu stálo obec loni 1,89 Kč. Kdyby byl přidán do popelnice u baráku, stálo by to obec jen 1,07 Kč – doprava popelnic je hrazena paušálem.

Kilogram papíru obec zpeněží za 1,50 Kč, u železa je to dokonce 3,80 Kč. Oproti vytřídění tedy obec ztrácí v objemovém odpadu za 1 kg

papíru celkem 3,39 Kč a za 1 kg železa dokonce 5,69 Kč.

Za tuto královskou benevolenci loni zaplatil OU zbytečně přes 120 000 Kč (přepočteno podle rozboru vzorku objemového odpadu z jedné loňské červencové soboty).

Je to jako rovnice. Na levé straně tyto odstranitelné chyby domácího netřídění a na straně druhé pak peníze navíc, o které se ochudí dotace kulturních akcí nebo služeb občanům. Není to škoda?

Aby se situace srovnala a minu-

sový rozdíl mezi náklady na odpady a příjmy „za popelnice“ každým rokem nerostl, bude muset OÚ zvyšovat poplatek podle místní vyhlášky o odpadech.

A tady už je to antisociální. Zvýšení poplatku totiž zaplatíme všichni, tedy i důchodci ze svých důchodů a nezaměstnaní ze svých podpor! Částečně také proto, že se stále mnohým z nás nechce ztrácet čas tříděním odpadů.

To už je pádný důvod, proč za odpad, který na sběrný dvůr nepa-

tří, budeme platit. Jako za luxusní službu, za porušení provozního řádu dvora, za porušení místní vyhlášky o odpadech.

Kritika má být konstruktivní – proto nakonec jedno z možných řešení. Pořídme si doma na směsný odpad další popelnici. Stojí 1 000 Kč, vydrží nejméně 12 let, roční náklad na ni bude tedy nepatrný a nemusí nám na ni přispívat důchodci.

Ing. Petr Zemánek

Kontejner na drobný elektroodpad

Výrazný červený kontejner stojí u chodníku naproti obecnímu úřadu. Je určený pro menší elektroodpad a monočlánky.

Obecní úřad jej nechal instalovat pro ty občany, kteří s malými věcmi, jako jsou holicí strojek, fén nebo rádio, nechtějí chodit samostatně na sběrný dvůr.

Co do tohoto kontejneru nepatří:

- samozřejmě všechno, co není elektroodpad
- rozbitné elektrospotřebiče (se sklem)
- akumulátory

- elektrické kabely
- elektrospotřebiče nad rozměr 50 × 35 cm

Naopak tam patří monočlánky, které mají samostatný vzhov.

Obecní úřad děkuje všem občanům, kteří v roce 2010 odevzdali vyřazené elektrospotřebiče na sběrném dvoře. Jak informovala firma ASEKOL.cz, **jenom vašich 66 televizorů a 37 monitorů ušetřilo 16 MWh elektřiny, 304 l ropy, 77 180 litrů vody, 693 tun primárních surovin. Snížilo emise skleníko-**

vých plynů o 4 t kysličníku uhličitého ekv. a produkci nebezpečných odpadů o 16 tun.

Jak? Z vašich televizorů se recyklovalo tolik surovin, že jejich nová výroba od vytěžení rud nebo ropy, přes tavení, čištění včetně dopravy by zatížila životní prostředí těmito náklady a zatížila životní prostředí těmito odpady.

Pro srovnání – průměrné osobní auto vyprodukuje za rok 2 tuny skleníkových plynů a průměrná domácnost za rok spotřebuje 2,2 MWh elektřiny.

Ing. Petr Zemánek

Jak pokročila veřejná sbírka na opravu střechy kostela

Vážení a milí občané, můžeme mít velikou radost a cítit opravdovou vděčnost za to, jak se červnová sbírka po obci vydařila. Kolik to bylo hezkých setkání, která se udála mezi dárci a dobrovolníky, kteří obcházel jednotlivé domy. Můžeme děkovat za štědrost, vždyť se nám podařilo vybrat krásných 214 818 korun. Zákon o veřejných sbírkách nám bohužel nedovoluje bez předchozího souhlasu žádného konkrétního dárce jmenovat. Ale jistě je možno leccos prozradit – například že někteří obyvatelé prožívali toto nedělní setkání tak silně, že se to neobešlo bez slz dojetí. Nejednali pak zavzpomínání na to, jak se oni nebo jejich příbuzní na delší

dobu loučili s Bořeticemi, a poslední pohled zpět, který se jim navždy vryl do srdce, byl pohled na vzdalující se siluetu našeho kostelíčka. Na ulici k Velkým Pavlovicím bylo naopak před svátečním obědem veselo jako o hodech – děvčata tam totiž každému před domem zazpívala písničku z repertoáru známých lidovek.

Velmi nás potěšilo, že jste pro nás kromě peněz měli nachystaná i laskavá slova. A nejen to, někde dokonce i občerstvení. Jinde nám přislíbili, že přispějí rádi, ale pošlou peníze na bankovní účet veřejné sbírky. Ten je pořád otevřený, až do doby, kdy bude oprava střechy kostela ukončena. Přesto prosíme ty, kteří jsou rozhodnutí nějaký obnos na účet

poslat, aby tak učinili co nejdříve, protože v těchto dnech musíme rozhodnout o rozsahu prací, na které budeme uzavírat smlouvu o dílo. Nemůžeme si totiž dovolit nechat udělat víc, než na co budeme mít peníze. Prozatím máme spolu s farností nashromážděnou sumu peněz potřebnou na opravu celé střechy nad presbytářem (kněžištěm) a na část chrámové lodi. Ještě nám chybí peníze na druhou část lodi.

Na tomto místě bychom chtěli poprosit i podnikatele a místní firmy, aby podle svých možností byli nápomocni dokončení této rozsáhlé opravy. V neposlední řadě spoléháme i na naše rodáky a příznivce Bořetic, které prosíme o totéž, a kterým budeme

vděční za každý třeba i nepatrný dar. Na účtu veřejné sbírky už se dokonce nějaké dary od návštěvníků Bořetic objevily. Mockrát děkujeme.

K poslednímu dni školního roku se pak váže milý zážitek, kdy na pozvání paní ředitelky přišli pan starosta spolu s panem farářem na slavnostní ukončení školního roku na školním dvoře. Oba poděkovali dětem, paní ředitelce i paním vychovatelkám a učitelkám za pořádný kus práce, který ve škole všichni společně odvedli při výrobě pamětních tašek „bobrovek“. Bylo vidět, že děti při práci přemýšlely, protože jednoho žáka napadlo, že by nebylo špatné vyrobit ty skutečné velké bobrovky, které by bylo možno použít přímo na střechu. Dobrý

nápad, co říkáte? Možná až z nich jednou vyrostou šikovní řemeslníci, budou si vědět rady, jak se o kostel i o ostatní veřejný majetek postarat tak, aby nechátral, ale byl pokud možno čím dál tím lepší a krásnější.

Více informací najdete na internetových stránkách www.boretice.cz a www.boretice-farnost.cz. Číslo účtu veřejné sbírky u České spořitelny je 2287437339/0800.

Marie Michalová

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů:

Paní Jiřina Hajdová, Kroměříž	za	300,-- Kč
Paní Jarmila Janošková, Bořetice	za	500,-- Kč
Paní Ludmila Chlebná, Nové Město pod Smrkem	za	1 000,-- Kč
Manželé Horáčkovi, Velké Pavlovice	za	1 000,-- Kč
Manželé Kočaříkovi, Bořetice	za	500,-- Kč
PROFISPED CZ, s.r.o., Brno	za	500,-- Kč
Pan Milan Novotný, Bořetice	za	150,-- Kč
Pan Jindřich Dundálek, Brno	za	300,-- Kč
Paní Božena Brunková, Brno	za	200,-- Kč

Všem mockrát děkujeme.

Rybářské závody 2011

V sobotu 4. 6. 2011 se uskutečnily na rybníce za Jedličkovým rybářské závody pro děti i dospělé.

Navzdory meteorologům, kteří dlouho dopředu vyhrožovali deš-

těm a bouřkami, už od rána vítalo závodníky a jejich doprovod sluníčko a pohoda krásného letního dne provázela obě části závodů.

Dětské části se zúčastnilo na třicet závodníků od dvou do patnácti let a závodu dospělých o něco méně. I když každý závod měl své výherce, tak si myslím, že nakonec vyhráli všichni, a to nejen závodníci, ale i ti co se přišli jen podívat nebo ochutnat speciality z udírny našich hospodářů Mátla a Fridricha.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem pořadatelům a členům RS,

kteří se podíleli na přípravě a průběhu závodů. Ale ten největší dík patří našim věrným sponzorům, bez nichž bychom podobné akce nemohli pořádat.

Pořadající RS Bořetice

Bořetické vinohrady – pokračování

Většina vinic v Bořeticích byla ještě za „první republiky“ takzvaně na kolí. V prvních čtyřech letech po výsadbě se dbalo na to, aby se vinohrad dobře „založil“. Proto se také taková péče věnovala „přehazování“, a celkové přípravě půdy před výsadbou. V prvním roce se také letorosty nevytlamovaly, aby byl na keři jen určitý počet letorostů. Neodstraňovaly se ani zálistky nazývané u nás fazochy. A to proto, aby se vytvořil co nejmohutnější kořenový systém. Mladá sazenička se na jaře stejně

řezala na jedno očko. Velké škody na mladých vinicích způsobovali divocí králíci, zajáci a sysli. Vinohradnické kolí se nedávalo do vinnice hned, ale až v posledním roce před vstupem vinnice do plodnosti (3.–4. rokem). Před výsadbou se budoucí vinnice „vytyčila“. V našich poměrech úzkých políček to bylo tak, že se v daném sponu napíchaly do země nastříhané proutky. Vedle těchto proutků se pak vysadily sazenice révy. V Bořeticích to byly většinou proutky z keře babyka. Ty

rostly podél „pánského“ pozemku „Padělek v komárku“. Babyka má tu vlastnost, že nejenže zvěři nechutná, ale zvěř dokonce odpuzuje. V pozdějších letech se k vytyčení vinohradu používaly krátké, asi 40centimetrové kolíky nařezané z desek. O používání babyky při výsadbě vinic, a pak k ochraně proti požeru zelených letorostů vinnice, jsem se dověděl z vyprávění mého dědy Šťavíka a dokonce vyzkoušel při výsadbě vlastní záhumenkové vinnice ještě v roce 1971. Několik větviček zapí-

chaných k nově vysazeným sazeničkám skutečně zabránilo okusu zvěří. V poměrech velkých panských vinic na rovnějších pozemcích se výsadba prováděla tak, aby se vinice mohla „plečkovat“ všemi směry. Podle svažitosti se pak sazenice vysazovaly ve vzdálenostech 130 × 130 až 150 × 150 cm.

V Bořeticích se v závěru „první republiky“ a za protektorátu začaly na Čtvrtích k Vrbici, na Odměrách a v horních Kravích horách vysazovat mladé a přebudovávat staré vinice na jednoduchou drátěnku. Nové vinice se u nás vysazovaly ve sponu 120 × 150 cm. Se zaváděním drátěnek se začal měnit i tvar řezu na „palmetu“, která umožňovala lepší rozložení letorostů, které se vázaly nejen kolmo, ale i různě šikmo k drátům tak, aby rádek tvořil dobře prosluněnou stěnu. Poprvé se také i u nás začaly používat tažně. Do této doby se u nás používal dlouhý rývek (peň) jen k „hřížení“, neboli k vypěstování náhradního keře za uhynulý. Provádělo se to tak, že rývek z keře se ponořený (pohřížený) pod zemí přivedl k místu uhynulého keře a zde se vyvázal ke kolíku tak, aby dvě očka byla nad zemí. Starý keř tak pomáhal k dobrému zakořenění nové hlavičky. Do zavlečení révokazu toto hřížení bylo běžné a dokonce se tímto způsobem obnovovaly celé staré vinice. Tímto způsobem pak původní vinice vydržela i několik staletí. Například staré historické vinice v Praze, kam do 50. let nebyl révokaz zavlečen. Po zakořenění nových hlaviček se pak staré keře vysekaly a byl nový vinohrad. To ale bylo v době, kdy keře byly od sebe 1 metr. Přitom letorostů na hlavě bylo jen několik a dlouhé i dva metry. Před takovou obnovou se mezi jednotlivými keři vyryly hluboké jámy a na dno se dala ornice s hnojem. Protože ve středověku byly vinice často těsně vedle sebe, nebyl problém si peň přivést od souseda. Proto také v „horenském právu“ byl pro výstrahu před takovou „krádeží“ uváděny mimořádně těžké tresty. Přechodem vedení z hlavy na drá-

těnku nejvíce utrpěly odrůdy, které nemají vyvinutou vlastní schopnost regulace násady. Například Modrý Portugal. Při vedení na kůlech, dosahoval podle vyprávění mého dědy až 26° Kl cukernatosti. Ale na hlavě bývaly jen dva až tři hrozný a celkový hektarový výnos se pohyboval kolem 35 centů (později zavedením hnojení průmyslovými hnojivými i 60 centů). Na drátěnce na Čtvrtích k Vrbici se v 70. letech (10 ha vinice vysazena v roce 1968) u této odrůdy sklízelo až 300 centů z hektaru, ale cukernatost byla někdy jen 11° ČSN. V té době byl Modrý Portugal také zařazen do nejnižší jakostní třídy. A při prodeji hroznů se vinaři snažili tuto odrůdu schovat mezi jiné odrůdy, aby ji vůbec prodali. Podobně tomu bylo i u Veltlínů a Müllerek. Ing. Josef Jambor, který dělal v JZD vinaře, si na společné záhumence vysadil samou Müllerku. Aby měl sklizené, než začne vinobraní v družstvu. A sklídl zde na 10 arech, jednou 36 centů hroznů, které prodal vinařským závodům, a ukazoval mi výkupní lístek.

Za takzvaného reálného socialismu mohl mít podle zákona o zemědělském družstevnictví každý člen družstva jen 10 arů vinohradu. Začátek byl velmi špatný, protože ne každý měl záhumenek na svém pozemku. Jedni měli to štěstí, že jejich vinice byla v záhumenkové trati, tak si odměřili 10 arů a zbytek se přidělil jinému členu. A oba dva byli často nespokojeni. Vlastník pozemku vyčítal tomu druhému, že má užitek z jeho vinice, a druhý tomu prvnímu vyčítal, že si vybral tu lepší část vinohradu, a přitom on musel dát do společného honu třeba podstatně lepší vinohrad, než jakou má teď záhumenku. „Strana a vláda“ však říkaly: „Dělnická třída přece nebojovala za osmihodinovou pracovní dobu proto, abyste ještě po práci dřeli na záhumence.“

Cestou k odstranění záhumenek měly být společné záhumenky. Ale to se nemělo týkat vinohradů. Protože ve státních podnicích, které měly být vzorem, se poptávka pracovníků po

víně řešila odprodejem „deputátního“ vína za sníženou – nákladovou cenu. Jenže pocit nespravedlnosti ve kvalitě záhumenkových vinic bylo třeba řešit. Do úpadkového JZD v Zaječí přišel předseda, Bořečák Antonín Šafránek. Dnes bychom řekli, jako „krizový manažér“. K výkonu funkce agronoma dostal mladého inženýra Měřičku, který se angažoval v okresním Klubu mladých zemědělských odborníků, kde dělal předsedu. A zde také byla vyslovena první myšlenka na výsadby záhumenkových vinic. Tak se první záhumenkové vinice vysadily „za Šefránka“ v Zaječí. Ale nejen v Bořeticích byla k výsadbám záhumenkových vinic mezi vedoucími pracovníky averze. Měli obavy, že staré vinice v kopcích pak nebude nikdo chtít a tyto trati budou ležet ladem, což se později ukázalo jako pravdivé. Lidé v té době také ještě věřili, že se družstva rozpadnou. Proto se vinohrady vysazovaly jen v různých prolukách tak, aby v případě, že se budou pozemky vracet, bylo co nejméně problémů. Stávalo se také, že šířka řad byla na každém konci jiná. Protože pozemek byl na obou koncích jinak široký. A nové traktory s mechanizací pak nemohly řádkama projet.

Záhumenkové vinice v Bořeticích se vysadily v roce 1971, a to i proti vůli některých funkcionářů. Zájemci o tyto výsadby byli jednu neděli po hrubé mši svaté dopoledne pozváni do kulturního domu a zde se domlouvaly podmínky. V té době se vinice v družstvech většinou vysazovaly s šířkou řádků 220 cm na rýnsko-hessenské vedení. Při vzdálenosti keřů v řádcích 120 cm vycházelo na 10arovou viniči kolem 400 keřů. A to se zdálo starým vinařům velmi málo. Družstvo ale muselo trvat na tom, aby řádky projela mechanizace (pásový traktor Bolgar a zúžený Zetor 30), protože se počítalo, že je družstvo bude mechanizačně obdělávat. Jenže jednotlivci argumentovali, že vinice se mohou plečkovat koňskými potahy. Ale o práci s koňmi byl malý zájem.

Dohodl se pak kompromis, že řádky budou 180 cm široké (což byla ještě vyhovující šíře) a v řádku budou keře jen 100 cm od sebe, takže každá vinice bude mít 500 keřů včetně jednoho metru na cestu, které byly široké 280 cm (180 + 100) a oddělovaly od sebe jednotlivé záhumenky.

Původně se před družstvem a v prvních letech JZD prováděly postřiky ručně a postřik se vozil do vinice potahem v dřevěných lejtách, kterým se u nás říkalo kanón. Práce byla placena podle vystříkaného množství postřiku. Není se proto čemu divit, že lidé velmi brzy přišli na to, že se dá podvádět. I přesto, že strýc Lůbal, coby družstevní vinař je velmi přísně a často nepozorovaně kontroloval. V té době bylo velmi mnoho syslů, kteří v mladých vinicích způsobovali velké škody a měli hluboké kolmé nory, do kterých postřik nenápadně pouštěli. V pozdějších letech se postřiky vinohradů prováděly letecky a nebo z cest s polním postřikovačem s vrtulí anebo s vysokými rameny přesahující řady vinohradu, na kterých byly upevněny hadice a postřik prováděli „pěšáci“, kteří šli v řádcích. Z důvodu letecké ochrany bylo také přeloženo vysoké elektrické vedení, které vedlo původně napříč Čtvrtěmi, a od té doby vede podél silnice k Vrbiči. Vinice se vysazovaly tak, že po každých 5 řádcích (4 mezerách) byla cesta 3 metry (u záhumenek 2,8) široká, kde projel polní postřikovač. S každým členem, který si chtěl vysadit společnou záhumenkovou vinici, se uzavřela písemná smlouva, ze které vyplývalo, že vstupem vinice do plodnosti každý starou vinici vytlučí a pozemek si ponechá jako ornou

záhumenku. Družstvo pak vytyčilo hrubou šachovnici s vyznačenými řadami a cestami. Družstvo pak členům poskytlo pomoc tím, že sehnalo sazenice. Vlastní výsadbu si členové provedli sami s pomocí široké rodiny a známých. Jak jsem zmínil, postřiky vinic, ale zejména v polní výrobě i přihnojování, se provádělo převážně letecky. Před združstevněním v chemických postřicích nebyl takový výběr jako dnes. Převažovaly ještě bordeauxká jácha, kuprikol a sulikol. V případě mokrého počasí a velkého tlaku oidia, popraš mletou sírou. Na začátku družstev byly vinice stále ještě roztroušené do mnoha parcel a běžnou pozemní mechanizací by se neprovedl postřik rychle a včas. Letiště tehdy bylo pro široké okolí na pozemku JZD Němčičky nad dnešní „meruňkovou“ halou u dnešního bořetického letiště. Tehdy zde samozřejmě nebyl sad jako dnes. Letadla se plně naložená rozjížděla a vzletala s kopce a přistávala do kopce. Pro výběr tohoto místa bylo rozhodující, že v Bořeticích byla na nádraží centralizovaná vykládka vagonů s průmyslovými hnojivy. Ta byla ještě volně ložená. Nově vzniklý Agrochemický podnik Hustopeče zde měl mechanizaci – lopatu s navijákem na vyhrnování z vagonů a šnekové dopravníky, kterými se materiál nakládal na traktorové vlečky. Postřik, případně průmyslové hnojivo si jednotlivé podniky k letadlu dopravovaly sami.

Soukromníkům, kteří nevstoupili do JZD a měli vinohrady v honových tratích, se vinice vyměnily za vinice v záhumenkových tratích. Těch ale mnoho nebylo. Zájem ale narůstal u provdaných či žena-

tých dětí občanů, kteří nepracovali v družstvu. To vedlo k zakládání organizací zahrádkářů a drobných chovatelů, neboť se přišlo k přesvědčení, že i toto je cesta k dosažení soběstačnosti v potravinách. Ze zmíněných důvodů narostla výměra nevyužívaných pozemků a tato půda se později rekultivovala terasováním a nebo se pronajímala k obdělávání všem zájemcům na smluvní dobu 20 let.

Součástí protierozní ochrany vinohradů byly meze, oddělující vinice ve Veselých, na Odměrách, Kopečkách, Kácarech a Randlíku. V nejprudších svazích si však vinaři museli vybudovat meze i napříč vinohrady. Tyto meze většinou osázeli keřovým rybízem, zakrnělými višněmi a malinami, při úvozech i planými trnkami. Po roce 1785 se začalo v protierozní ochraně používat do té doby u nás neznámého keře kustovnice, kterému se u nás říkalo „trní“. S vývojem těžké mechanizace a systémem ochrany zemědělského půdního fondu, se v následujícím období prováděly velké půdní úpravy terasováním, jako jsou u nás terasy v Kácarech. Každý, kdo chtěl zemědělskou půdu vyjmout ze zemědělského půdního fondu, musel do státního fondu ochrany zemědělského fondu zaplatit dvěstanásobek úřední ceny (produkční ceny) zabrané půdy a provést náhradní rekultivaci na 5krát větší ploše, než která byla vyjmuta. Takže naše terasy zaplatili investoři některých sídlišť v Brně a Znojmě s využitím prostředků tohoto fondu. Bylo by zajímavé zjistit, kolik by náš stát utřil dnes za půdu, zastavěnou různými obchodními řetězci a podobně.

Stanislav Pazderka

Kulturní komise Obce Bořetice Vás všechny srdečně zve na

11. ROČNÍK BĚHU ZA BOŘETICKÝM BURČÁKEM A BĚHU BOŘETICEM!

který se koná v sobotu 8. října 2011.

Start nejmenších špuntů je ve 14 hodin na sóle u kulturního domu.

Start hlavního závodu je v 15.45 hodin. Občerstvení a pěkné dárky všem účastníkům zajištěny.

Letní kino v Bořeticích

Již tradičně SDH Bořetice za podpory obce pořádá v termínu 12.–16. 7. 2011 letní kino. Nabídka filmů, která z převážné většiny opět vyšla z vyhlášené ankety, byla letos zvláště bohatá. Zastoupené byly snad všechny filmové žánry kromě hororu. Hororem by se ovšem souhrnně dala nazvat návštěvnost kina. V úterý, kdy LK začínalo promítat animovanou pohádkou „Na vlásku“, vypadalo nadějně, prodalo se cca 80 vstupenek. Na středeční kultovní film pro pamětníky „Hoří, má panenko“ přišlo 20 (slovy: dvacet) návštěvníků, což nás velmi zklamalo. Ve čtvrtek nás bohužel zradilo počasí, a tak film „Kajínec“ zůstal v přepravním boxu a my jsme začali počítat, kolik lidí by muselo přijít v pátek a v sobotu, abychom jako

sbor nebankrotovali. Páteční vysílání české komedie „Občanský průkaz“ bylo z celého týdne nejuspěšnější, protože přilákalo cca 100 návštěvníků, ovšem sobotní pohádka „Kuky se vrací“ nás s 50 prodanými lístky opět uvedla do reality.

Když si vezmeme náklady na LK – zapůjčení maringotky cca 15 tisíc, promítač cca 2 tisíce, zapůjčení filmů cca 8,5 tisíce, úhrady za práva k filmům cca 5 tisíc (o naši každodenní práci se stavěním kina, chytáním plátna, lavecěk, občerstvení, bdění do půlnoci a pak ranním vstávání do práce ani nemluvě), tak se dostáváme na částku někde kolem 30 tisíc a při celkové návštěvnosti někde kolem 250 prodaných vstupenek za celý týden (v ceně 80 Kč; resp. 50 Kč) lze velmi rychle spo-

čítat, že výtěžná akce to nebyla. Nabízí se tedy otázka, zda s touto tradicí v příštím roce pokračovat. Určitě bude předmětem jednání na nejbližším výboru SDH a já osobně budu hlasovat pro to, aby sbor v příštím roce LK nepořádal.

Přes své zklamání průběhem LK bych chtěl poděkovat obci za pomoc s organizací a návštěvníkům, z nichž někteří neváhali a na promítání chodili vytrvale každý nebo téměř každý den.

Přeji za SDH Bořetice všem občanům hezké léto a možná se s některými uvidíme na hasičské soutěži, která se uskuteční 3. září.

*Ing. Jiří Michna,
starosta SDH Bořetice
www.sdhbořetice.cz*

Sklepy, budy, presúzy

Kudy dál, ale také minulost, současnost a budoucnost areálů vinných sklepů, to je název semináře, který společně připravily na čtvrtek 16. 6. 2011 Národní památkový ústav Brno, Městské muzeum a galerie v Hustopečích a vinařská republika Kraví hora v Bořeticích. Tento seminář, i s mezinárodní účastí, byl vyvolán snahou zachránit a ochránit vše, co se ještě dá ze sklepních areálů při zachování jejich původní funkce hospodářské a technické s přihlédnutím k jejich novým funkcím

v 21. století. Nebývalý rozmach vinařské turistiky necitlivě zasáhl do původních vinařských staveb, staví se nové, sloužící dnes již jinému účelu a v územních plánech nejsou stanoveny regulativy, které by tuto lidovou tvořivost usměrňovaly. Seminář byl určen starostům, představitelům vinařských družstev a spolků a ostatním, kteří mají v této problematice rozhodující pravomoci. Seminář se uskutečnil v Bořeticích v hotelu Kraví hora a byl zahájen v 10 hodin za účasti několika desítek zástupců

obcí a spolků. Seminář byl svolán do Bořetic proto, že tento areál sklepů doplatil nejvíce na živelnou přestavbu a výstavbu lisoven. Nevhodné stavby do původní zástavby svou výškou a hmotou, zdobením fasád sgrafity a rádoby slováckými malůvkami žuder a šambrán, syté barvy líčení fasád a necitlivé kombinace barev, to vše bylo praktickou ukázkou nevkusu při pochůzce areálem na závěr semináře. V Bořeticích není již co zachraňovat.

Václav Petrášek

Buchtobraní 2011

Jako již tradičně se v měsíci květnu konalo „BUCHTOBRANÍ“, které pořádá Kulturní komise při Obci Bořetice. Jedná se o přehlídku dovednosti a hlavně ochutnávku různých pečených i nepečených výrobků, které přinesou nejen členky kulturní komise, ale především naše hospodyňky.

Všem za to patří velký dík!

Odpoledne bylo zpestřeno školní akademií. Ta se opět vyznamenala svým mimořádným vystoupením.

Všem dětem děkujeme za překrásné vystoupení a v neposlední řadě patří velké poděkování všem paním učitelkám v čele s paní ředitelkou za přípravu a nacvik školní akademie.

Jen bych si přála (a určitě také členky kulturní komise), aby se tato krásná kulturní akce BUCHTOBRANÍ dostala ještě více do povědomí našich bořeckých spoluobčanů, aby příspěvků do výstavy buchet a moučníků spojenou s ochutnávku bylo čím dál více,

a třeba vznikne další krásný kalendář BUCHTOBRANÍ na rok 2013.

Jana Procházková

Obec Bořetice
a Svobodná spolková republika Kraví hora Bořetice
Vás všechny zvou na

„ZARÁŽENÍ HORY“,

které se koná v sobotu 20. srpna 2011.

Scénku sehrají naši ochotníci z divadelního souboru Drcla loktēm o kredenc.

Začátek je v 18 hodin. K tanci a poslechu bude hrát cimbálová muzika.

Občerstvení zajištěno. Srdečně Vás všechny zvou pořadatelé.

Stárci, stárky a chasa Vás srdečně zvou na

TRADIČNÍ KROJOVANÉ HODY V BOŘETICÍCH

ve dnech 31. července - 2. srpna 2011

PÁTEK 29. července	STAVĚNÍ MÁJE začátek 18.00 na sóle
SOBOTA 30. července	PŘEDHODOVNÍ ZPÍVÁNÍ mužáci z Bořetic a okolí
NEDĚLE 31. července	HODY Hraje: DH VACENOVJÁCI 15.00 hodin – hodový průvod 21.30 hodin – večerní zábava
PONDĚLÍ 1. srpna	Hraje: DH SOKOLKA 15.00 hodin – hodový průvod 18.00 hodin – zavádka 21.30 hodin – večerní zábava
ÚTERÝ 2. srpna	Hraje: DH LÁCARANKA 15.00 hodin – hodový průvod 21.30 hodin – večerní zábava

Pozvánka

Kulturní komise obce Bořetice a mužácký sbor Svodničan z Bořetic
zvou všechny občany na

„Předhodovní zpívání“,

které se koná v sobotu 30. července 2011.

Začátek je ve 20 hodin na sóle u kulturního domu. Vystoupí mužácké sbory – Svodničan z Bořetic, Paniháj z Moravan a ženský sbor z Dolních Dunajovic. K tanci a poslechu bude hrát cimbálová muzika z Místřína s primášem Ladislavem Švidroňem.

Občerstvení zajištěno. Srdečně Vás všechny zvou pořadatelé.

Trasy hodovních průvodů

Neděle 31. července 2011

Vychází se od Pazderků (zde budou krojovaná děvčata a první a druhá stárka) průvodem kolem Dufkových a Konečných dolů, kolem Herůfkového ke Floriánku, odtud k Brúčkům (zde bude třetí stárka). Od Brúčků zpět ke Floriánku, kolem starostového a od Jednoty po hlavní silnici na sólo.

Pondělí 1. srpna 2011

Vychází se od Glozů (zde budou krojovaná děvčata a všechny stárky) k poště, po hlavní silnici směrem na Velké Pavlovice, kolem Kostihového, ke škole a na sólo.

Úterý 2. srpna 2011

Vychází se od Brúčků (zde budou krojovaná děvčata), průvodem k Vrbici a zpět, kolem starostového dolů ke Glozům, odtud k mlýnu, okolo Machovských a nádraží nahoru směrem k Hemplům, nahoru k Pazderkům, kolem Dufků, ke škole a kolem Sieglového, dolů směrem k Babáčkům na Záhumenice, kolem Poláků k autobusovému nádraží, odtud po hlavní na sólo.

Hody v roce 1920 nebo 1921

Zleva: Hedvika Šebestová, Metoš Jurás, Kateřina Grůzová, Antonín Kuchyňka, nevíme, Bernard Pazderka.

Jak se strojili družičky a mládenci na svatbě v roce 1951.

Zleva: Rosťa Petrásek, Anička (Chrástková) Dohnálková, Vojta Bystrický, Mařenka (Chrástková) Janošková, Anička (Bystrická) Vyhňáková a Josef Žďárský. Na svatbě Jáchyma Suského.

Základní škola a Mateřská škola Bořetice, okres Břeclav, příspěvková organizace

IČO: 70880646, č.ú.: 168679512/0300; tel: 519430207, reditelna@zsmjos.cz, www.zsmjos.cz

Ve školním roce 2010/2011 chodilo do naší školy 65 žáků. Chlapců bylo 30, dívek 35. Všichni žáci prospěli, z toho 55 s vyznamenáním. Průměrná známka „celé školy“ je 1,19. Jedniček jsme „rozdalí“ 84 %, dvojek 13 %, trojek 3 %.

Třicet dva žáci dostali pochvalu třídní učitelky, šest žáků pochvalu ředitelky školy.

Podle osnov Obecné školy se vzdělávalo 17 žáků, podle Školního vzdělávacího programu pro základní vzdělávání 48 žáků.

Náboženství navštěvovali 34 žáci, všichni pracovali úspěšně.

Deset žáků 5. ročníku přechází na druhý stupeň ZŠ Velké Pavlovice, sedm žáků bude studovat na Gymnázium ve Velkých Pavlovicích.

Z úvodního odstavce je patrné, že máme v naší škole šikovné žáky. A takoví žáci si jistě zaslouží, aby vyučování bylo zpestřeno různými aktivitami, které prezentujeme na našich webových stránkách.

Největší školní akcí bylo Závěrečné vystoupení školy, letos s názvem Podejme si ruce. Paní učitelky měly opět dobré nápady a děti mateřské školy i žáci základní školy ukázali, že mají rytmus v krvi.

Velmi pěknou a již tradiční akcí je exkurze zaměstnanců a žáků 5. třídy do Prahy.

V posledním týdnu školního

roku si žáci jistě zaslouží takové činnosti, při kterých se cítí tak trochu prázdninově. Věřím, že exkurze na sběrném dvoře, přehlídka nejlepších školních zpěváků a návštěva hotelu Kraví hora byly příjemnou změnou.

A přišel dlouho očekávaný den – 30. červen – konec „školy“, vysvědčení a hurá na prázdniny! Rozloučili jsme se společně na školním dvoře. Slavnostní ráz posledního školního dne dali naši hosté – paní Marie Michalová, otec Ondřej a pan starosta Václav Surman.

V mateřské škole bylo v letošním roce zapsáno 45 dětí. Školní vzdělávací program pro předškolní vzdělávání má název: „Jsme součástí přírody a tradic.“ K plnění toho vzdělávacího programu samozřejmě patří aktivity, jakými jsou návštěvy divadla, exkurze, akce s rodiči a pro rodiče atd.

Poslední „letošní“ akcí byla návštěva sběrného dvora. Děti si nejdříve vyslechly povídky o třídění, potom si prohlédly kontejnery s odpadem a na závěr se samy pokusily odpad roztřídit. Děkujeme panu Ing. Petru Zemánkovi za výklad a pěkný přístup k dětem.

Na týdenní prázdninový provoz (11.–15. 7.) v mateřské škole bylo rodiči přihlášeno 9 dětí. V pondělí, ve středu a ve čtvrtek bylo přítomno dopoledne 8, odpoledne 7; v úterý

bylo dopoledne 7 dětí, odpoledne 6; v pátek přišlo na dopoledne 6 dětí, odpoledne jich zůstalo 5. Tato čísla jsou určitě k zamyšlení. Je nutný prázdninový provoz? Vyplatí se?

Do školní družiny docházela během školního roku většina žáků školy. Zapsaných a pravidelně chodících jich bylo 56. Velmi záslužnou činností byla výroba „bobrovek“ pro sbírku na střechu kostela.

Školní jídelna nám letos připravila dvě pěkné akce. Byl to pohádkový týden a týden, kdy jsme jedli „zdravě“. Věřím, že všem chutnalo. O „prázdninách“ vařily paní kuchárky pro mateřskou školu a pro cizí strážníky. Provoz školní jídelny byl od 1. do 22. července, cizích strážníků chodilo průměrně 35 denně.

Podrobné informace o ZŠ a MŠ Bořetice najdete na www.zsmjos.cz.

*Mgr. Marie Hamalová,
ředitelka školy*

Vážení čtenáři,

celý rok jsme do Bořetických listů malovali obrázky. V dnešním čísle si už můžete přečíst i básničky a vyprávění. Proč až dnes? Inu, písmenka jsme se po celý rok pilně učili. Dnes už je umíme, a proto Vám přejeme pěkné počtení o naší první třídě.

Dana Vajbarová, třídní učitelka

Kdopak to k nám letí?

Kdopak to k nám letí?

První třída dětí.

Už se těší na prázdniny,
které jsou tu už za chvíli.

Utečou jak voda v řece

A bude tu co?

Nový školní rok přeče!

Kateřina Folerová

Naše třída

Každé ráno vstávám,
svačinu si dávám.

Těším se už do školy
na spolužáky a úkoly.

Paní učitelku máme rádi,

jste s ní kamarádi.

Filip Švásta

První třída

Ve třídě jsme pracovali,
sečítali, odčítali.

V slabikáři četli,

do písanek psali

a hlavně si hodně hráli.

Eliška Šebestová

Naše třída

Naše třída je moc pěkná,
chodím do ní rád.
Už jsem se tu naučil
psát, číst i počítat.
Mám v ní hodně kamarádů.

Matyáš Vala

Naše třída

Jmenuji se Eliška Andrlíková.
Chodím do 1. třídy. Se mnou tam
chodí ještě tři holky a sedm kluků.
S Eliškou, Káťou a Majdou jsme
kamarádky. Mám za kamarádky i
druhačky. V 1. třídě jsem se naučila
číst, psát a počítat. A to všechno
mě naučila paní učitelka. A za to jí
děkuji.

Eliška Andrlíková

Moje třída

Chodím do 1. třídy. Ve třídě jsou
čtyři holky a sedm kluků. Máme
pěkné výkresy na nástěnkách a v
oknech kytky.

Máme hodnou paní učitelku.

Stanislav Petrásek

Škola

Mám ve škole moc kamarádů.
Umíme rychle počítat, hezky psát a
číst. Máme hodnou paní učitelku a
moc hezkou třídu.

Jindřich Kobza

Škola

Každé ráno vstávám
a pak z okna mávám.
Už se těším do školy,
až budu dělat úkoly.
V družině se hezky bavím,
v jídelně se dobře najím.

Magda Valová

Naše paní učitelka

Naše paní učitelka
naučila nás písmenka,
taky pěkně počítat
a za to jsem taky rád.
Naučila nás i psát,
ale to nedělám rád.

Jakub Hrubý

Škola

Škola, škola, ta je moudrá,
srandovní i přísná.
Super holky, kluci jsou tam.
Hned se všechno naučíme,
Při testu se nenučíme.
Super vzpomínky si odnesem,
Pak napíšem esej.
Škola je fakt bezvadná,
suprovní i únavná.

Miloslav Vala

OHLÉDNUTÍ ZA UPLYNULÝM ŠKOLNÍM ROKEM

Klima třídy má vliv na sociální
chování žáků, ale také na jejich moti-
vací k výkonu, na průběh a výsledky
učení. Dobré školní klima prospívá
nejen žákům, ale působí také kladně
na pedagogy a školu jako celek.

Vytvoření pozitivního klimatu
ve škole, rozvoj kladných třídních
i mezitřídních vztahů, bylo cílem celo-
ročního školního projektu „Podejme
si ruce“. S tímto záměrem korespon-
dovaly i cíle krátkodobějších projek-
tů, které byly uskutečněny ve 2. třídě.
Zhruba v devíti výukových integrova-
ných blocích si žáci nejen ověřovali a
rozvíjeli získané vědomosti a doved-
nosti, ale také se učili efektivně spolu-
pracovat se spolužáky.

Snad nejhezčí zážitky z letoš-
ního školního roku jsme si odnesli
ze školního výletu. Prohlídku zám-
ku v Miloticích děti absolvovaly
v dobových kostýmech. Na závěr si
zatančili „princové“ a „princezny“
v tanečním salonku krátkou polo-
nézu. Vzorné chování a taneční
výkon našich žáků paní „hraběn-

ku“ (průvodkyni) doslova nadchnul.
V tu chvíli by nikdo nevěřil, že se
z malých šlechticů o přestávkách ve
škole často stávají draci :-)

Za velmi vydařenou považuji
také oslavu Mezinárodního dne dětí.
Pojali jsme ji opravdu mezinárodně
– v převlečení černoušků, indiánů
a Číňanů jsme šli pozdravit pana
starostu, který nás provedl obecním
úřadem a odměnil děti sladkostmi.

Zda se stanovené projektové cíle
podařilo alespoň částečně splnit,
ukáže čas... Už teď je možné tvrdit,
že všechny akce proběhly v radost-
né a uvolněné náladě nejen dětí, ale
i učitelek.

Konec školního roku pojali dru-
háci netradičně. Standa Pazderka
měl super nápad a zajistil slavnostní
atmosféru. Přinesl pravý „šampus“,
samozřejmě nealkoholický. Přípitek
na hezké prázdniny všem chutnal.

Děkuji rodičům za přípravu kos-
týmů a přeji jim i dětem pohodové
prázdniny.

Bc. Jana Michnová, třídní učitelka

ŠKOLNÍ ROK

Letošní školní rok se mi moc líbil.
Byl to krásný rok – spousta zábavy,
her, ale hlavně učení.

Ve škole je můj oblíbený předmět
matematika a hudební výchova. Můj
neoblíbený předmět je český jazyk.
Den, na který ráda vzpomínám, je
Den dětí. Převlékli jsme se za čer-
noušky a šli jsme na obecní úřad,
kde nám pan starosta ukázal hod-
ně zajímavých věcí – například dvě
truhlice, kde se uschovaly obecní
peníze.

Krásná byla i školní akade-
mie. Paní učitelka s námi nacviči-
la vystoupení černoušků. Na tento
školní rok budu ráda vzpomínat.

Tereza Šnajdrová, 2. třída

ŠKOLNÍ VÝLET

Blíží se konec školního roku,
a tím i čas výletu. Naše třída jela na
zámek v Miloticích a následně do
ZOO v Hodoníně. Po cestě jsme
v autobuse dělali lumpárny a najed-

nou se před námi objevil zámek, který byl už z venku moc krásný. V komnatě zámku jsme se převlékli do kostýmů a procházeli jsme komůrky, komnaty a sály a připadali jsme si jako v pohádce, jako princezny, královny, králové. Zámek je překrásný i zevnitř a zároveň tajemný. Po prohlídce zámku jsme odjeli na návštěvu zvířátek do ZOO v Hodoníně. Ještě teď vzpomínám, jak krásný to byl výlet a pro nás všechny moc krásný den.

Alžběta Újhelyiová, 2. třída

PRÁZDNINY

Prázdniny začínají 1. července. Moc se na ně těším, protože si budu „lebedit“. Druhý týden v červenci pojedu na tábor do Kdousova. Jede se mnou plno kamarádů z naší školy. V půlce prázdnin jsou hody. Všechny tři dny budu chodit v kroji. Možná pojedu i s rodiči na dovolenou, ale zatím nemáme nic naplánované. Po prázdninách ze mě bude třeačka a na to se taky moc těším.

Daniela Dofková, 2. třída

MOJE LÉTO

Léto mám moc rád, protože začínají prázdniny a dostanu vysvědčení. Taky se moc těším k moři. Chtěl bych letět letadlem do Portugalska. Protože jsem zapálený fotbalista, tak se také moc těším na fotbalový tábor.

Kryštof Petrásek, 2. třída

VE ŠKOLE

Školní rok je dlouhý, každý má své touhy. Někdo rád čte, jiný píše, pořád musíme být tiše. Já se těším na oběd, nebudeme hladovět. Taky mám rád matiku a frrr do tělocviku. Prázdniny se rychle blíží, snad bude vše bez potíží.

David Matějovič, 2. třída

LETNÍ

Konečně tu léto máme, sluníčka si užíváme.

Všude plno kytiček, rozdováděných dětiček. Do bazénu spěcháme, teplé léto si užíváme.

Stanislav Pazderka, 2. třída

PROČ JE LÉTO NEJ...

Léto je nejlepší, protože jsou prázdniny. Léto je nejkrásnější, protože kvetou krásné květiny. Léto je nejveselejší, protože nemusíme do žádné hodiny.

David Mazal, 2. třída

O LÉTU

Haló, léto, pojď si hrát, já chci být tvůj kamarád. Chci si v létě s dětmi hrát, plavat, běhat a radovat.

Jan Štefan, 2. třída

LÉTO

Hurá je tu zas, krásný letní čas. Slunce svítí, voní kvítí, po ránu se rosa třpytí. V létě u vody se scházíme, červené jahody při tom baštíme.

Martina Sadílková, 2. třída

EXKURZE V LOMAXU

Dne 7. 5. 2011 byla 4. třída v rámci výuky vlastivědy, na exkurzi v místní firmě Lomax. Jako průvodce se nás ujal otec Nely Kobzové. S panem Kobzou jsme si prošli většinu provozů a svým vtipným komentářem nalákal hodně dětí k tomu, že v budoucnu by zde chtěly pracovat. Největším zážitkem pro žáky byly bezpečnostní prvky na vratech ve vstupní hale. Po malém občerstvení se děti fotily u reklamního auta Cooper. Sice na zpáteční cestě nám vydatně přšelo, ale pro děti byla exkurze zajímavá a poučná.

Mgr. R. Doležalová

BATIKOVANÁ ČELENKA

Budete potřebovat: bavlněné prostěradlo, lněný provázek (klubko), barva na textil, sůl, ocet, pravítko a nůžky na látku.

Nejprve si nachystáte prostěradlo a provázek. Omotejte prostěradlo provázkem, ale musíte pevně!!! Můžete udělat suky, také pevně. Kdybyste provázek při batikování pořádně neupevnili, tak se vám uvolní. Vezměte si hrnek s vodou a nasypte barvu do hrnku. Rozmíchejte v hrnku barvu. Po rozmíchání dejte do pračky a přisypte asi 2 lžíce soli. Zapněte na 95 stupňů. Po vyprání vymáchejte ve studené vodě, až z prostěradla neteče barva. Opatrně odstraňte lněný provázek a rozsukujte suky. Namočte v octu a pořádně vymáchejte. Dejte usušit. Po dvou až třech hodinách nastříhejte po 7 cm.

Přeji Vám, aby váš výrobek byl co nejhezčí.

Anne-Marie Lorenzová, 4. třída

BATIKOVANÉ TRIČKO

Budeme potřebovat: bavlněné tričko, barvy na textil DUHA, provázek, nůžky, hrnek, sůl, vařič, ocet, lžíce, hrnek, vodu, vařečku

Vezmete si bavlněné tričko a udělejte na něm suky, nebo pořádně omotejte provázkem. V hrnku rozmícháme sáček barvy, např. modré. Do hrnce s 8–10 litry vroucí vody se dá cca 5 vrchovatých lžic soli, potom se nalije barva z hrnku do hrnce a začneme promíchávat. Tričko vložíme do hrnce a necháme ho tam 20 min. Po dvaceti minutách vymáchejte tričko asi 3krát ve studené vodě. Odstraňte provázky a znovu vymáchejte tričko ve studené vodě. Naposled vymáchejte tričko ve vodě s octem a nechte na sluníčku uschnout.

Martin Dufek, 4. třída

BATIKOVANÉ TRIČKO

Nejprve si připravíte lněný provázek, bavlněné tričko, barvy na textil DUHA. Potom si vezmete bavlněné tričko, zavážete lněným provázkem suky. V hrnku rozmícháte barvu s vodou. Barvu vlijte do hrnce s teplou vodou a přidejte asi pět lžic soli. Pak přidejte trička a občas promíchejte. Až začne voda

vřít, nechte asi 20 minut trička vařit a pečlivě je promíchejte. Trička pak vymáchejte ve studené vodě. Až je vymácháte, naředte ocet s vodou. Ocet stabilizuje barvu. Pak nechte trička uschnout.

Klára Hluchá, 4. třída

CO SE SLAVÍ 1. ČERVNA?

Prvního června se slaví Mezinárodní den dětí, a proto jsme šli na pavlovskou rozhlednu.

Jeli jsme tam i zpátky? Néééé! Jeli jsme vlakem do Velkých Pavlovic a stavili jsme se v informačním centru. Na zpáteční cestě jsme se zastavili na pavlovské rozhledně, která se jmenuje Slunečná. Tam jsme si koupili suvenýry a každý něco dobrého na zub. Nakonec jsme se vrátili pěšky po cyklostezce zpět do školy. Tam nás ještě čekaly zábavné hry. Jaké to bylo? Proběhli jsme se, protáhli jsme si kostru, viděli něco nového a hlavně nemuseli sedět ve škole! Příští rok pro nás naše paní učitelka snad zase nějaký výlet připraví.

Danča Buchničková a Anne-Marie Lorenzová, 4. třída

VÝLET DO PAVLOVIC

1. června jsme jeli vlakem do Velkých Pavlovic. Paní učitelka nám koupila jízdenky, na kterých byly básničky. Byli jsme na dětském hřišti vedle vlakového nádraží, v informačním centru, kde jsme si koupili suvenýry, a na rozhledně, kde jsme si snědli párky v rohlíku a pak jsme šli po cyklostezce domů. Vrátili jsme se kolem půl jedné. Byl to náročný den, ale za to byl moc hezký!

Klára Hluchá, 4. třída

DEN DĚTÍ

Prvního července ráno jsme jeli vlakem do Velkých Pavlovic. Nejprve jsme šli na dětské hřiště. Potom jsme šli do informačního centra. Byly tam krásné knihy a tiskli jsme si tam razítka. Když jsme se rozloučili, tak jsme šli na rozhlednu. Cesta byla dlouhá a ještě k tomu do kopce. Jak jsme došli na rozhlednu, tak jsme si koupili párek v rohlíku.

Až jsme ho dojedli, šli jsme do školy.

Hana Glozová, 4. třída

DEN DĚTÍ – VÝLET DO PAVLOVIC

1. června jsme se sešli ve škole a šli jsme na vlakové nádraží. Přijel vlak, nasedli jsme a jeli jsme do Pavlovic. Za vlakovým nádražím bylo krásné dětské hřiště. Z dětského hřiště jsme šli do informačního centra a tam jsme si koupili zajímavé věci o Pavlovicích. Z informačního centra jsme šli na rozhlednu. BYLA TO DLÓÓÚHÁ CESTA. A tam byl bufet a bylo tam spousta občerstvení a párek v rohlíku. Zpátky jsme šli pěšky a ve škole jsme hráli na kukačky. BYL TO SUPER VÝLET!!!

Marie Langerová a Nela Kobzová, 4. třída

DEN DĚTÍ – VÝLET NA ROZHLEDNU DO PAVLOVIC

Ve středu 1. 6. 2011 byl Den dětí, a tak paní učitelku napadlo, že si uděláme výlet do Pavlovic na rozhlednu. Jeli jsme nejdřív vlakem do Pavlovic, prohlédli jsme si dětské hřiště. Šli jsme i do informačního centra, měli tam pěkné věci, např. turistickou známku. Šli jsme po nové cyklostezce na rozhlednu. Tam jsme si koupili párek v rohlíku. Po občerstvení jsme se vrátili unavení do školy.

Petra Mikulicová, 4. třída

JAK SE SLAVÍ DĚTSKÝ DEN?

Hádejte, co je za den 1. června? Je Den dětí!!! My ze Základní školy v Bořeticích jsme to udělali jednoduše. Ptáte se jak? Jeli jsme vlakem do Velkých Pavlovic. Stavili jsme se v informačním centru, tam jsem si koupila turistickou známku, magnet a odznáček. Na dětském hřišti to bylo prima.

Potom jsme šli po cyklostezce na pavlovskou rozhlednu, tam jsme si koupili něco malého na zub. Pak jsme šli zpátky do školy, sice nás bolely nohy, ale stálo to za to.

Protože nás bolely nohy a byli

jsem unavení, tak jsme místo tělocviku hráli hry, například kukačky.

DEN DĚTÍ SE MI MOC LÍBIL!!!!!!!

Natalie Čačíková, 4. třída

NA ROZHLEDNĚ VE VELKÝCH PAVLOVICÍCH

Ve středu 1. června 2011 byl Den dětí, a tak paní učitelka vymyslela, že si uděláme výlet do Pavlovic na rozhlednu. Nejdříve jsme jeli vlakem do Pavlovic, potom jsme šli na dětské hřiště. Také jsme šli do informačního centra. A pak jsme šli na rozhlednu. Tam jsme si dali párek v rohlíku. Po cyklostezce jsme se vrátili do školy. Den dětí se mi líbil.

Zdeněk Grůza, 4. třída

VÝLET DO VELKÝCH PAVLOVIC

1. června 2011 jsme jeli vlakem do Velkých Pavlovic. U nádraží jsme se vyfotili a šli jsme na dětské hřiště. Potom jsme se prošli a vyfotili se u skateparku. Pak jsme šli do Informačního centra Velkých Pavlovic a koupili si suvenýry. Nakonec jsme šli na rozhlednu a tam nám paní otevřela bufet, kde jsme si koupili jídlo a pití. Pak jsme šli do školy po cyklostezce. Byl to hezký den!

Michal Andrlík, 4. třída

VÝLET DO VELKÝCH PAVLOVIC

Na Den dětí jsme jeli vlakem do Velkých Pavlovic. Šli jsme na nové dětské hřiště, potom jsme šli do informačního centra a pak jsme šli na rozhlednu. Tam jsme si dali párek v rohlíku a někteří i zmrzlinu. Potom jsme šli po cyklostezce do školy. Moc se mi to líbilo.

Martin Dufek, 4. třída

DEN DĚTÍ

Den dětí jsme strávili ve Velkých Pavlovicích. Nejdříve jsme jeli vlakem, kde jsme vystoupili ve Velkých Pavlovicích – Zastávka. Zastavili jsme se na novém dětském hřišti. Pak jsme šli do informačního centra. Tam jsme si koupili nějaké známky a obrázky a David si koupil pavlov-

skou minci. A nakonec jsme šli na pavlovskou rozhlednu. Koupili jsme si párek v rohlíku a pak jsme šli po cyklostezce do školy.

Veronika Bízová a David Jelínek,
4. třída

VÝLET DO VELKÝCH PAVLOVIC

Do Velkých Pavlovic jsme jeli vlakem. Potom jsme šli na dětské hřiště. Také jsme šli na rozhlednu. Na rozhledně jsme si koupili párek v rohlíku. Výlet do Velkých Pavlovic byl super.

Milan Húdek, 4. třída

VÝLET DO LEDNICE

Když nám paní učitelka oznámila, že pojedeme na školní výlet do Lednice, všichni se zatvářili, jakoby se netěšili. Jakpak by ne, být zavření celý den v ledničce nezní moc lákavě. Ale když přidala, že půjdeme do hippoclubu, na zámek a na minaret..., tak jsme pochopili, že se nebudeme chladit v ledničce, ale pojedeme do Lednice, do nedalekého městečka. Konečně nastal den „D“ a ve čtvrtek 16. 6. u školy zastavil autobus. V Lednici jsme nejprve šli do hippoclubu, kde jsme navštívili stáje. Mohli jsme se také projet na koních. Nejdříve jsme měli trochu obavy, ale pak strach opadl a někteří se svezli dvakrát i třikrát. Po adrenalinovém zážitku nás čekala prohlídka zámku a potom výborný oběd. Byly kuřecí nudličky a hranolky. Dále jsme jeli kočárem na minaret. Zpátky nás odvezla loďka až k zámeckému přístavišti, kde jsme viděli kachnu s kachňaty. U stánků jsme si ještě koupili suvenýry. Po nákupu jsme příjemně unavení odjeli domů. Letošní školní výlet se nám moc líbil.

žáci 4. ročníku

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA

Dnes je pátek 10. 6. Ráno jsem asi všichni vstali skoro třetí hodiny. Šli jsme se na hlavní autobusové zastávce ve 4:00, ale pořád někdo chyběl, byla to Aneta Krátková, která nepšla, ale počkali jsme na ni, ona došla a už se jelo. Do Prahy jsme jeli autobusem. První zastávka byl motoristů Meliciana kde jsme si koupili něco dobrého na sníd.

Obstoupíme v cestě směrem Praha. Jako první jsme se šli podívat do Valdštejnských sádků a Valdštejnského paláce. V Valdštejnském paláci je senát. Cíť prohlídka mým vrátná jáni přivodí knižka vše co mohla a my jsme ji a má dvěti potvrdili. V parlamentu jsme všichni museli projít dekloracím lovin. Taseda a místnost je opravdu krásná, je v ní slovo vše se slata. Taseda a má mých poltělí a vidět, je byl opravdu zářil. Pak nastalo to nejhovší musli jsme vyřik 214 starých sámských schůzí, páni to byla námaha. a vidět jsme v Strávní Strávi, to bylo super. Ale co chei hlone popsal je muzeum hrášk, v něm byli divilky hrášk medvídk, super hrášk, nadobíško, indičtí, horbojové, ale jedno patro bylo jen pro barbing od nejstaršího po nejnovější, je super že se nejstarší hrášky dohodaly. Po cestě jsme šli kolem 2. Strávi, kde byllet jom Neruda na Nerudově.

I na Karlově mostě jsme se prošli. Karlovo most byl docela krátký, ale malíci, kteří malují lakové krajiny podběhy najdeš jom hady. Došli jsme na Ministerstvo místního rozvoje kam jsme dostali brava dárek. Na Staroměstském náměstí jsme čekali na pamětnou hodinu a vjezdu apoštolů. Z Úřadu jsme šli na Zovulshon Strávní, kam si všichni koupili nějakou samalhu domů. Na hrášk tam máti úžasná vni, taky se to ubíráto v pšněna. Na Václavské nás už pořádně bolely nohy. Od 10. Václava rovnou do metra, pro měkčení to byla první jízda. Jízda v jednom vagonu cebí hrášk, tak taky zářil. Z metra jsme šli do autobusu a autobusem do Mr. Donaldu. V Mr. Donaldu si každý objednal na co se nejvíce těšil. Co jidlo jsme šli do sítkového koutku, kam jsme se vyjádřili. Praha jsme si plně užili a hurá domů.

Dětský den

12. června 2011 uspořádala místní organizace ODS ve spolupráci s hasiči dětský den. Na hřišti byla pro děti připravena spousta úkolů, za jejichž splnění byly odměněny. Špekáčky voněly po celém hřišti, občerstvení i pro dospělé bylo zajištěno. Na závěr byla ukázka výcviku psů. I přes nepřízeň počasí se dětský den vydařil. Předseda MO ODS děkuje touto cestou všem sponzorům za příspěvky.

Mgr. Jaromír Hamala

5. červen 2011 – RODIČE DĚTEM

V návaznosti na Mezinárodní den dětí uskutečnili rodiče pro své děti za pomoci Mysliveckého sdružení Bořetice akční hru v podobě „šipkované“. Děti hledaly a plnily úkoly, které je zavedly k ztracenému pokladu a sladké odměně. V rámci hry poznávaly krajinu a přírodu v okolí Bořetic.

Táborníci z Kdousova

Pod hlavičkou sdružení rodičů spřátel ZŠ Velké Pavlovice se uskutečnil letošní ročník letního dětského tábora v Kdousově v termínu 10.–17. 7. 2011. Celkem 39 dětí z Bořetic, Vrbice, Velkých Pavlovic a Bílovic, Kobylí, Nikolčic a Mikulčic strávilo příjemný týden na turistické základně v Kdousově u Police. V obci, kde žije v současné době 54 obyvatel, je velmi malebný kostelík a ve farní zahradě dvacetimetrový bazén – ideální podmínky pro pobyt dětí.

Tábor začal v neděli rozdělením dětí do čtyř družstev – červené, modré, žluté a zelené. Ke každému družstvu byla potom přidělena dvojice vedoucích. A jak to dopadlo? Modré družstvo vedl Pavel Hanzálek a Maja Holásková, zelené

Honza Vlacha a Vendula Bálková, červené Aneta Petrásková a Tomáš Bukovský, žluté Anička Holásková a Petr Hanzálek. V kuchyni kraloval Michal Kadlec, sportovní záležitosti zajišťoval Václav Bukovský a nad vším dohlížela Lenka Bukovská. A nesmíme opomenout naše elévy Marka Gajdošíka a Jakuba Újezdského, kteří byli všude a pro všechno.

Každý člen družstva obdržel mašličku v příslušné barvě a nabatikoval si své tričko. A soutěžení mohlo začít. Děti si v průběhu celého týdne vyzkoušely uzlování, morseovku, šifry či znalosti přírody. A nejen to. V bojové hře rýžovaly zlato v lesním potoce, svoji nebojácnost prověřily na stezce odvahy a sportovní zdatnost na vodní olympiádě. Na závěr

si zasoutěžily s pohádkovými postavkami – s Rumcajsem a Mankou, s králíky z klobouku, motýlem Emanuelem a makovou panenkou, s Machem a Šebestovou.

Táborovým hitem se stala večerní Partička, kterou po vzoru televize připravily a vedly sestry Holáskovy.

Závěrem chci všem říci, že děti si na trička na vstup na bazén vydělaly samy sběrem starého papíru, který uskutečnily dvakrát po sobě v Bořeticích v jarních měsících.

Tábor se vydařil – díky počasí, všem vedoucím a taky všem dobrým lidem, kteří nám dali své sponzorské dárky. Děkujeme všem a za rok nashledanou v Kdousově!

*Za všechny táborníky
Ing. Lenka Bukovská*

Činnost obecní knihovny

Jako každý rok proběhly 17. a 18. 5. 2011 besedy pro 1. až 5. ročník základní školy. Děti se seznámily s knihovnou a plnily zdárně různé úkoly. Nakonec za splnění obdržely všichni malou sladkou odměnu.

Lenka Grůzová, knihovnice

Keramický kroužek

V keramickém kroužku starší děti vyráběly ze samotvrdnoucí hmoty malé upomínkové střešní tašky – bobrovky. Byly použity jako odměna za finanční dar na opravu střechy kostela. Dětem šla práce výborně od ruky.

Malí to vědí, staří taky?

Na závěr školního roku navštívili bořetičtí školáci sběrný dvůr. A hned po nich také školčata. Proč ne, koneckonců proutek se má ohýbat, dokud je mladý. Zatímco školáci se nejvíc zajímali o vyřazené počítače a televizory, školčata ze všeho nejvíc zajímalo sklo, protože měla zakázáno se kontejneru jen chytnout. Na závěr školáci opravdu

bravurně roztřídili hromadu připravených odpadů do deseti kategorií, školčata zase hádala, do kterého kontejneru který kus odpadu patří.

Poučné bylo vystoupení školčat u vrat otevřeného kontejneru s papírem. „Děcka, podívejte se a řekněte mi, jestli je tu něco, co sem nepatří.“ Po pár vteřinách 5letý špunt neomylně ukázal na bílý tenký kvádr

a zavolal: „To je polysterén, ten sem nepatří.“ A vedoucí dvora šel do kolen.

Po přečtení této glosy se musí všichni dospělí, kteří házejí do starého papíru krabice s polystyrenem a s PE sáčkem, povinně 10 minut stydět.

Ing. Petr Zemánek

V Bořeticích máme mladé hasiče!

První schůzka s mladými hasiči se konala ve čtvrtek 23. 6. a k naší velké radosti se přihlásilo 17 dětí ve věkovém rozmezí 5–12 let.

Zaměříme se jak na výchovu v požární tematice, tak na nácvik požárního útoku. Všechny získané poznatky a dovednosti budou děti prezentovat v celoroční hře Plamen vyhlášené Sdružením hasičů Čech, Moravy a Slezska.

Během čtyř setkání jsme se stihli naučit správná pojmenování

pro hasičskou techniku, rozeznáváme některé topografické značky a dokážeme pomoci při zranění ruky nebo kolena. Společně se na našich schůzkách dozvídáme, jak se zachovat, když se někdo zraní nebo když se ocitneme u požáru.

Nejvíce však děti baví nácvik požárního útoku. Vyzbrojeni helmou nadšeně běhají a učí se spojovat hadice. Ještě je před námi mnoho práce, ale těšíme se, že brzy ukážeme rodičům, příbuz-

ným a kamarádům, co všechno jsme se naučili. Pokud by některý z rodičů měl zájem přihlásit svou ratolest do mladých hasičů, může napsat na naši e-mailovou adresu SDH.Boretice@seznam.cz nebo na diskuzi na naše stránky www.sdhboretice.cz, scházíme se každý čtvrtek od 16 hodin.

*Mgr. Markéta Kuchyňková,
vedoucí kolektivu MH
www.sdhboretice.cz*

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ BOŘETICE

vás všechny srdečně zve na VI. ročník

Bořetické hasičské soutěže

v požárním útoku družstev,

která se koná v sobotu 3. září 2011 od 12.45

na hřišti TJ Sokol Bořetice.

Kategorie ŽENY, MUŽI, STARÁ GARDA. Občerstvení zajištěno.

Více info na www.sdhboretice.cz.

Moravské růžové

Na celé zeměkouli je odhadem více než milion hektarů vinic, na nichž se pěstuje přes tisíc druhů vinné révy. Dokonce se o víně zmiňuje i Bible nejen ve vztahu s Ježíšem a jeho dvanácti apoštoly a jeho zázraku v Káni Galilejské. Stojí v ní například také psáno, že se jím při práci na své Arše opil i pracovitý Noe.

Tento ušlechtilý nápoj nesměl chybět na žádné vladařské tabuli, inspiraci v něm hledají umělci štětce i slova, pijí ho chudí i bohatí. Pochybují, že bychom našli na světě člověka, který alespoň jednou neochutnal víno. Stalo se studnicí lidské moudrosti, cítili potřebu vzdát mu hold mnozí vědci, učenci, politici i válečníci. Ostatně, posuďte sami. Z mnoha citátů a přísloví vybírám:

„In vino veritas.“ – Ve víně je pravda. (Alkaios 600 př.n.l., učenec)

„Při prvním poháru piješ víno, při třetím víno tebe.“ (Sókratés 400 př.n.l., učenec)

„Kdo víno nepije, nic pořádného nesvede.“ (Krateros, 320 př. n.l., válečník)

„Vino není zrádné, zrádná je žizeň. (Aristoteles 350 př.n.l., učenec)

„Dotěrné starosti se rozplývají ve víně.“ (Horatius 100 př.n.l., básník)

„Vina dant animos.“ – Víno dodává odvahy. (Ovidius, 1 st. n.l., básník)

„Vinum sime vetus, si vis veterascere laetus.“ – Popíjej staré víno, chceš-li vesele stárnout. (staré latinské přísloví)

„I hlt vína duši povznáší.“ (Goethe 1742–1832, básník, spisovatel, učenec)

„Je pozdě myslet na víno, když je stakan prázdný,“ soudí ruská moudrost.

„Není třeba plného poháru, abychom poznali chuť dobrého vína,“ říká přísloví ze slunného jihu Francie.

(Mimochodem, vzpomínám si, že některé z uvedených citátů, které čerpám z otcovy sbírky moudrostí slavných, jsem již dříve četla na portále některých sklepů znojemskeho regionu.)

A nyní k úvodnímu tématu.

Provázím pražskou návštěvu nově otevřeným brněnským podnikem. Téměř po hodině studeného podzemního vlhka někdejších městských sklepů, kdy jsme do hloubky 6 až 8 metrů pod zem zdolali 212 schodů, všichni tři zatoužíme po sluneční lázni s posezením. Konečně, po ledové túře, jejíž úpravy stály město přes 120 milionů korun, vycházíme. Chvilí zvykáme oči na polední slunce, shazujeme svetry a míříme k právě uvolněnému stolu v nedaleké zahradní restauraci.

Objednávám sedmičku lehkého bílého pro povzbuzení žaludečních šťáv i pro zahřátí a jako předkrm obloženou miskou. Vzhledem k tomu, že si objednáme k obědu pstruha, vrchní nám navrhuje Ryzlink vlašský, Müller Thurgau, nebo velkopavlovické Veltlínské zelené. Po odborně podané charakteristice vín volíme veltlín, ladící s oběma pokrmy. Prohlížím etiketu, ověřuji volbu prvním hltém a přikývnu. Vrchní rozlévá víno do skleniček, načez bratranec zaútočí na můj lokální patriotismus a vznáší svou zpěvnou pražáctinou provokativní otázku: „Hele, což takhle víno z Bořetic?“ vrchní překvapeně protáhne obličej a zavrtí hlavou. Vyčítavě pohlédnu na culící se bratrancovu ženu, zaimprovizují něco o rozdílu mezi reklamními možnostmi dotyčného nejmenovaného výrobního obra a drobných vinařských subjektů, a protože se v obchodně dodavatelských vztazích vyznám jako koza v petrželi, raději dotčeně odvádím řeč jiným směrem.

Při opatrné konzumaci pstruha, zejména se svojí pověstnou smůlou na rybí kost v krku, mám dost času k přemýšlení. Pomalu ve mně doutná nutková touha po odvetě. Dojídáme. Slunce se nepřijemně opírá do markýzy, přichází pozorný šéf podniku, kterému patrně neunikl zpěvný tón řeči mých hostů a s nezvyklou ochotou nás zve do příjemného chládku restaurace. Objednávám zákusek,

mí hosté poroučejí sekt. Chvilí se rozhodují, vstávám, omlouvám se od stolu a využívám chvilky, než budeme obslouženi a na chodbičce tajně telefonuji své sestře. Ptám se, zdali jí náhodou v baru dosud nezavazí láhev moravského růžového, z nedávné návštěvy Bořetic. Slyším kladnou odpověď a prozrazuji sestře svůj záměr.

Po návratu ke stolu stěží krotím překotnou sdílnost, s níž znovu vzrušeně obhajují svá předchozí tvrzení a prosazují názor, že není problém najít si v Bořeticích svého top vinaře. Pro místní špičková vína tam zajíždí, ba už v minulosti zajížděla hezká řádka milovníků tohoto kvalitního moku, mezi nimiž nechyběli ani veřejní činitelé a známé umělecké osobnosti.

Přesouváme se ke mně domů, kde nás již očekává moje sestra a na stole stojí sedmička moravského růžového. Je opatřená etiketou zkušeného bořetického vinaře, jakožto věcný důkaz mých slov. I když se, coby laikové, neshodneme na vůni, ani na osobité chuti vína, všem chutná skvěle. Žel, obsah sedmičky, při pěti konzumentech, není na dlouhé rokování, ale jak prohlásil Goethe: „I hlt vína duši povznáší.“

Tu moji dvojnásob, neboť důkaz o pravdivosti svého tvrzení (i když poněkud lavírující na hraně základní myšlenky) nalézám v deníku své matky. Pro její příběh si vypůjčím Sokratův citát:

„Při prvním poháru piješ víno, při třetím víno tebe.“

V tomto prosincovém čase válečného roku třiáctýřicátého jsou pro nás vzájemná setkávání a besedy s příjemnými lidmi u skleničky dobrého vína vždy příjemnou a také jedinou společenskou událostí. Spěcháme s manželem v nedělním odpoledni z návštěvy přednosta stanice a těsně před školou potkáváme pana starostu Frolicha. Zve nás do svého sklepa pod Kravími horami,

ale je nabíledni, že se bez mojí účasti rád obejde. Omlouvám se, pokračuji domů za svými mateřskými povinnostmi a čekám, s čím manžel přijde. Po čtvrthodině mé netrpělivé zvědavosti se konečně vrací.

S lehkou ironií mi sděluje, že starosta před čtvrtou očekává nějakou

významnou návštěvu, avšak tvářil se jako zlatokop, který našel zlatý valoun, ale místo nálezu odmítl prozradit. Manžel v této pohnuté době okamžitě obezřetně argumentuje obavou ze setkání s neznámými lidmi a poukazuje na osobní bezpečnost. Jako otec tří dětí povyšuje bezpečí rodiny nad zábavu a podmiňuje účast prozrazením, o koho se jedná. Starosta naoko zatvrzele odchází, když však zjišťuje, že jeho úskok zůstává bez odezvy, neochotně se vrací a manželovi sděluje, že přijedou nějací protagonisté z pražského Barrandova. A jelikož by se nestačil hostům sám věnovat, pozval do sklepa ještě několik lidí, včetně mého manžela. O starostovi je známé, že má kontakty s různými významnými lidmi, mezi něž patří i herci brněnského Národního divadla, které pravidelně zásobuje svým vínem. Ačkoliv je pražský Barrandov poněkud z ruky, můj muž nakonec jeho slovům uvěřil a starostovi vyhověl. Další řádky již píší podle manželova vyprávění.

Ve sklepe nás mělo být pět, avšak starostovi se podařilo přemluvit jenom hospodářského správce Hunkaře, Nováka od Luže, Dufka, mne a pátým byl sám starosta. Měl přijít i zvěrolékař Viktorín, ale patrně našel věrohodnější výmluvu, než my ostatní. Čekání se protahovalo, pomalu jsme starostu podezírali, že si z nás tropí legraci. Na druhé straně, stůl překypující zabíjačkovými dobrotami všeho druhu jistě

nebyl přichystán pro nás. Něco málo jsme uzobli, ochutnali mladé víno, ze všech stran probatovali úspěchy protihitlerovského válečného tažení spojenců, když se konečně ozval motor vozu a v příští minutě se skutečně začaly dít věci.

Starosta vyběhl před sklep, slyše-

li jsme vzrušený hovor, hned nato trylkový smích provázeným štěkotem psa. Vzápětí se mezi dveřmi objevil starosta, kavalírsky podávající ruku oslnivé dámě, které pomáhal ze schodku dovnitř.

Dáma se k nám vznášela jako královna Mab, nikoli v mlžném oparu, ale zahalena do sobolího boa. Asi jsme zírali jako idioti, proto k nám sama, se širokým úsměvem, vstřícně napřáhla ruku. Starosta, jako ostrřílený lev salónů, se v manýře smetánky vyznal, jenže chtěj po jadrném sedlákovi, aby nějaké ženské, namísto přátelského stisku, džentlmensky líbal ruku. Vzpamatoval jsem se a jako první napřaženou ruku lehce políbil. Po mně tak učinil i Hunkař, ale Dufek ani Novák se nehnuli z místa. Zavadili o mne napůl udiveným, napůl pohrdavým pohledem a nevěřicně zavrtěli hlavou. Když jsem se zařadil zpět, vedle stojící Novák do mě drcl a koutkem úst, s netajeným pohrdáním, zašeptal:

„Krucí, co je to za babu?“

Nestačil jsem odpovědět. Ze dveří se vynořil elegant v drahém kožichu, poté bouchly dveře vozu a jako třetí vešel hromotluk s vypaseným čoklem pod paží. Podle čepice šofér těch dvou, avšak vzhledem k jeho mohutnosti, nepochybně i jejich tělesný strážce.

Tázavé pohledy a evidentní váhavost komparsu sklepa konečně starostovi napověděla, že by nám měl příchozí hosty představit. V rozkročené póze široce zašermo-

val rukou až nechtě smetl šoferovi z hlavy čepici, která se dokoulela pod bohatě prostřený stůl. Šofér, ve snaze získat zpět část své livreje, upustil psa na zem a vybízel ho k aportování čepice. Marně. Pes zůstal zatvrzele slintat u stolu. Konečně uvolňující smích. Starosta s omluvou dokončil přivítání a my se dověděli, co by nám mnoho filmových fanynek závidělo. Setkali jsme se tváří v tvář s pražskou filmovou stár Adinou Mandlovou a jejím občasným filmovým soupeřem Rolfem Wankou, který v současné době již točí filmy výhradně u zahraničních filmových společností.

Uvědomil jsem si, že starosta stávající situaci v jistém smyslu podcenil. Odkud by asi místní chlapi tyhle hvězdy filmového plátna znali? My v Brně čas od času nějaké bio navštívili, jenže tady by člověk promítačku stěžejně hledal a pojezdne kino se v obci ještě neukázalo. A nakrásně, i kdyby přijelo, chlapi zde mají jiné starosti, než sledovat na plátně nějaké smyšlené příběhy hollywoodského stylu.

Mandlová se širokým úsměvem taktně přešla nedostatek selské zdvořilosti a rozdávala koketní pohledy na všechny strany. Mnohem větší zájem, než o starostovo poněkud servilní přivítání, projevovali oba filmoví protagonisté o připravené zabíjačkové pohoštění. Mops, který patřil Wankovi, se rovněž vehementně snažil dostat k lákavému žrádlu a šofér měl co dělat, aby ho udržel v pozadí sklepa na vodítku. Wanka vzápětí tvrdou češtinou vysvětloval, že se nemohou dlouho zdržet, rádi by ještě za světla dojeli do Vídně. Jinými slovy, dejte nám najíst, napít, sbalte nám něco do rezervy a adieu. Jenomže typická vůně zabíjačkových produktů, linoucí se lisovnou, povzbudila chuťové pohárky otupělé nucenou válečnou dietou a hosté neodolali. Jenom neradi vstali od stolu s tím, že si zbytek vezmou na cestu a poručili šoferovi, aby donesl nádoby na víno. Hned nato oba odešli se starostou, s Dufkem a s Novákem (kteří hostovali v roli sklepníků) dolů do sklepa. My dva

s Hunkařem jsme na starostův pokyn zůstali se šoférem v presúzu.

Jakmile odešli, šofér, který po celou dobu poslušně stál se psem stranou, přivázal kňučícího mopse k lisu a se zadostiučiněním se pustil do zabíjačkových lahůdek. Pít nesměl, ale na rozdíl od svého velení plnil útroby s takovou chutí, že jsme se báli, aby mu při ládovacím maratónu nezaskočilo. Střídal dobroty, aby náhodou některou neopomenul, chválil přitom voňavý selský chléb a blaženě vraštil čelo nad okurkami v pikantním nálevu. Když se pořádně nacpal, zbytek začal shrnovat do tašky. Vyměnili jsme si s Hukařem výmluvný pohled, který mu neušel, a ihned nás ujišťoval, že se s oběma herci podělí. Na slintajícího skučícího psa, přivázaného k lisu, se neohlížel. Jen tak tak se mi pro něj podařilo sebrat kousek ovaru a na zemi jeden spadlý škvarek, jinak by se snad žravou lačností uškrtil na obojku. Šofér zabrblal něco o přežrané potvoře a vyžádal si pro něj trochu vody do misky. Narvanou tašku postavil na stůl, spokojeně se rozvalil na židli a rovněž se sháněl po nějakém nealkoholickém pití. Hunkař mu namíchal trochu vinného stříku. Nedůvěřivě upil zašklebil se, dotazoval se na mošt, ale když jsme jeho požadavek nesplnili, s mrzutým výrazem sklenici vyprázdnil. Poté nám začal vyprávět, (z mého hlediska) převážně smyšlené příběhy z herecké kariéry svých chlebedárců, což zřejmě patřilo k jeho předem domluveným povinnostem.

Po necelé hodině vynesl Dufek nahoru dva naplněné demižony. Na náš provokativní dotaz, kdy taky vynesou nahoru tamty dva, pohodil hlavou a s úšklebkem utrousil:

„Starosta poručili nalévat, tož nech si včil s nima radijú.“

Neuplynulo ani deset minut, když starosta vystrkal zdola Mandlovou, za další minutu vyvrávorál s Novákovou podporou Wanka. Novák se k nám otočil a potměšile poznamenal: „Povidám mu, mistře, šlajfujte, víno není voda,“ pokrčil rameny a s despektem dodal: „Včil vidíte

sami,“ a nešetrně složil společensky unaveného herce na židli.

Mandlová, často se pohybující mezi pražskou high society byla na víno zvyklá a uměla je pít. Ačkoli jí moravské víno velmi chutnalo, držela se při ochutnávce zpátky, což potvrdil i starosta, proto měla jen mírnou opičku. Zato do jejího kolegy jsme nalili půl litru kávy ze starostovy čutory, aby se dokázal postavit na nohy. Kafe, údajně pro všechny případy, starostovi připravila jeho žena. Jenomže, pravá káva se už stěží shání i na černém trhu a bůhví, jaký prevít žena starostovi do feldflašky namíchala. Wanka po chvíli zbledl, vyběhl na vzduch, po návratu se bezmocně složil v rohu na lavici a tupě sledoval lechtivé kreace své kolegyně.

Mandlová byla na rozdíl od něho v dobrém rozmaru. Zpívala a na žádost starosty předváděla některé zpívané scénky ze svých filmových rolí, při nichž mu komediantsky tu a tam poseděla na klíně. Pomyslel jsem si, že starosta ve svém vzrušeném ohromení nepochopil, že mu filmová stár takovým způsobem proplácí jeho štědrost. Ostatním takovou čest neprokázala, (bodejť, neměla nám za co platit).

Uvědomili jsme si, že je nejvyšší čas návštěvu ukončit, pokud hosté chtějí ještě před soumrakem dojet do Vídně. Nevěděli jsme, jak to hostiteli připomenout. Starosta uprostřed veselé společnosti chytil slinu a patrně by nebyl našemu upozornění nakloněn. Dufek na nás mrkl, přitočil se k šoférovi a něco mu pošeptal. A vida, šoférova tlumočnická žádost o nocleh se postarala o starostovo okamžité, dokonalé vystřízlivění. Dufek k nám poté stranou utrousil: „Tak sa na něho mosí. Jak znám jeho starú, tá by jim všeckým ustlala leda v konírně.“

Smáli jsme se předčasně. Legrace nastala těsně před odjezdem. Mandlová se s námi rozloučila v lehce teatrálním duchu, poněkud unavenému Wankovi pomohl do vozu Novák, avšak problém nastal v okamžiku, kdy chtěl šofér dostat

do auta Wankova mopse. Starosta, nic netuše, jako hostitel doprovázel hosty a čekal na šoféra u vozu. Psík se nejdříve nemohl vzbudit, poté stěží stál na tlapkách, motal se, zamotával se do vodítka a odmítal opustit místo. Když už to vypadalo, že si dal říci, zvedl nožku, důkladně skropil starostův lis a opět se ospale natáhl vedle označovaného místa. Šofér se pokoušel vzít psa do náruče, leč pes byl jiného názoru a nevrle po něm rafl. Nezáviděníhodnou situaci řešil pomocí kožených rukavic, aby jeho ruce náhodou nedošly újm.

Mandlová se mezitím roztrásla ve voze zimou, Wanka německy nadával, avšak šofér nikde. Starostovi došla trpělivost a odskočil vypátrat, proč najednou odjezd vážně. Sotva vkročil dovnitř, zůstal ohromeně zírat na rozplácnutého mopse, pomalu se rozlévající loužičku kolem nového lisu a šoféra, který namísto, aby popadl mopse a spěchal do vozu, pečlivě si natahuje rukavice. Co mu v tu chvíli probíhalo hlavou jsme si lehce domysleli, ani nám nemusel své pocity po odjezdu hostů svěřovat. Vztekle popadl psa, který se zmohl pouze na bolestné zakňučení a s jadrným slovním doprovodem ho vrazil šoférovi do náruče. Poté vyšel ven, zůstal stát mezi dveřmi sklepa než se šofér i s mopsem nacpali do vozu a bez obvyklých přátelských gest čekal, až slavné barrandovské stár odjedou. Po jejich odjezdu se vrátil do sklepa, bezmocně pohodil rukou směrem k lisu a notnou chvíli dával hlasitě průchod svému hněvu.

Po celou dobu tohoto extempore jsem pozoroval na Hunkařově tváři podezřele potměšilý výraz. Usmíval se pod svůj gableovský knírek, a když zpozoroval můj podezíravý pohled, poodešel stranou a kápl mi božskou. Ve chvíli, kdy míchal šoférovi střík, zároveň nepozorovaně vylepšil pití psovi, aby u lisu hlučně nevyváděl. Starosta se o tom, alespoň doufám, nikdy nedoví, jinak by mu proslulý žertěř Hunkař nesměl do smrti na oči.

Ještě chvíli jsme v nastalém tichu sklepa poseděli se skleničkou bílého

u dočista vybilého stolu. Starosta se po celou dobu tvářil, jakoby mu uletěly včely, nebylo mu do řeči a pokud něco řekl, vylučovalo to přítomnost dámské společnosti. Došlo mu, že ve skutečnosti jeho sklep posloužil pouze jako doporučená oddechová zastávka na trase Praha–Vídeň. Popularitou zhýčkané hvězdy považovali jeho bohaté pohoštění za samozřejmou pozor-

nost jednoho ze štědrých, bodrých Moraváků, o nichž se traduje, že mají pohostinnost v nátuře. Ačkoli starostovo víno chválili a byli přesvědčení, že je svými vlastnostmi příznivější, než mnohá česká vína, sdělili mu, že by přesto neměl šanci na pražský trh proniknout. Tam údajně lobuje převážně Mělník. Ovšem, pokud by pan starosta chtěl občas poslat něco k pití a k vylep-

šení jejich protektorátního jídelníčku, poslali by k němu spolehlivého kurýra. Samozřejmě, opět za pět prstů.

A tak neprozřetelně, pro nic za nic, přišel náš pan starosta o deset litrů svého nejlepšího vína (nepočítaje v to pohoštění) a po návštěvě mu ve sklepě zůstala jenom zapachající loužička.

H. Mondeková

Pánský dvůr

Situováním tohoto objektu o rozměrech asi 100 × 100 metrů nasvědčuje tomu, že na tomto místě se v prvopočátcích obce usadila menší skupina lidí a začala zde rozvíjet svoji hospodářskou činnost. Podle legendy o založení obce Bořetice „vladikou Bořitou“ je zřejmě z doby hodně pozdější a neodpovídá tehdejší realitě, jak je uvedeno, že již v roce 863 tito osadníci s rodinou vladiky Bořity přijaly křest z rukou věrozvěsta Metoděje, je nepravděpodobný. Jak uvádí kronikář Kosmas, v období činnosti těchto věrozvěstů přijaly a praktikovaly křesťanství jen pánské kruhy, venkov tyto změny moc neakceptoval. Podle terénní situace je však možné, že místo k osídlení bylo vybráno dobře a v místech prostoru nynějšího kostela bylo asi v dobách předkřesťanské používáno jako posvátný hájek.

Nic podrobnějšího však v záznamech v kronikách se nenachází. První písemná zmínka o držiteli hodonínského panství (tam Bořetice patřily) je z roku 1448 (Jan Kuna z Kunštátu), postupem času se majitelé střídali. V době třicetileté války (1618–1648) bylo sídelní místo panství Hodonín zcela zničeno. Z celého městečka zůstal jen polo zbořený kostel a budova fary. Vrchnost měla příjem pouze z výnosů rybníků a lesů, na obdělávání polí nebylo dostatek pracovních sil.

V letech 1644–1648 vlastnil panství Jan Burian, hrabě ze Žampachu, od něj koupil panství hrabě Bedřich z Opensdorfu (1692–1712). Po jeho náhlé smrti byla dědičkou

jeho dcera Marie Antonie provdaná za Karla Hrzána z Harasova. Po ní to zdědil její syn hrabě Josef Chrobok. Panství špatně řídil celé jej zadlužil. Zadlužené panství prodal zemský soud v Brně Františku I. Lotrinskému, manželovi Marie Terezie Habsburské. Prodej panství byl uskutečněn 25. července 1762 za 1 005 500 zl. rýn. Tito vlastníci spravovali celé hodonínské panství až do roku 1919. Tehdy celý majetek byl konfiskován a převeden na správu vzniklé Československé republiky. Jak se uvádí, majetek koupil císař František pro vídeňský dvůr, peněžní výnos byl používán k vybavení dcer rodu věnem. Císař František přinesl do hospodářství tohoto panství mnoho nových pokrokových způsobů. Sám je nemohl realizovat, poněvadž předčasně zemřel (1765), je možné, že si přivedl hospodářské pracovníky, kteří novoty na panství realizovali. V této době se rozvíjel v našich krajích chov španělských Merinových ovcí, jejichž vlna sloužila k výrobě velmi žádaného sukna, dokonce některá stáda ovcí měla černou vlnu.

Po smrti císaře Františka hospodářské změny prováděl císař Josef II., ten po roce 1780 rozhodl postavit v bořetickém dvoře moderní stáj pro ovce. Budova je 90 metrů dlouhá a 13 metrů široká vnějších rozměrů, což nasvědčuje, že vnitřní prostor je zhruba 1 000 čtverečných metrů. V těchto podmínkách mohlo být ustájeno 500 dospělých ovcí i s jehňaty. Výměra pozemků v té

době činila 330 měřic, tj. 60 ha, tato plocha mohla udávaný počet ovcí uživit. Musel zde být vyčleněn prostor pro uskladnění ostříhané vlny, sklad jadrného krmiva a prostory pro případně nemocná zvířata. Toto množství zvířat spotřebovalo denně v zimě velké množství pitné vody. Při budování byl učiněn přívod dřevěnými (dubovými) trubkami ze zdroje ve „žlebech“, spojování asi 2 metrových trubek bylo odmazáním jilem.

Z žádných písemných dokumentů se zmínky o této činnosti se nedochovaly. Chov byl asi zrušen kolem roku 1850, kdy tuto extenzivní činnost nahradilo pěstování výhodnějších plodin (cukrovka, ječmen). V té době se již na výrobu látek začalo používat bavlny.

Pastviny pro ovce byly používány v prostorách Žlebů a Trkmanska. Je však možné, že v počátcích ustájení se používaly i pozemky zrušené obce Trutmanice. V prostoru prameniště vody (Járek) bylo zřízeno napajedlo pro ovce. Je možné, že v době letní zde byly zbudovány i ohrady pro nocování zvířat. Na druhé straně potůčka bylo napajedlo pro pasoucí se hovězí dobytek selský. Pastviny pro tento dobytek sloužily prostoru nynějších Odměr. V povodí potůčku Járek (tzv. Příhon) byla vlastně cesta pro zvířata z vesnice na pastvinu a zpět.

Tato budova sloužila k ubytování rodin ovčáků, kteří se starali o celé stádo. Roku 1695 se uvádí, že zde bydlelo sedm pomocných sil (bačové) a jeden správce ovčína. Ale

v roce 1757 již jen čtyři pomocné síly (zřejmě se stádo zmenšilo). Tito lidé přišli do tohoto dvora zřejmě z Valašska, odkud si přivezli pojmenování bačové, i ovce byli tzv. valašky s dlouhou, avšak hrubou vlnou. Chov ovcí v 17. stol. byla jediná možnost, jak zajistit nějaký výnos z půdy. Roku 1656 se v Lánovém rejstříku uvádí, že v Bořeticích žily jen tři rodiny sedláků a dvě rodiny bezzemků. Podle obyvatel této budovy je do dnešní doby označována jako Bačalanda.

Roku 1864 správa majetku v Hodoníně pronajala celé panství

vídeňské společnosti „Laczl a.s.“. Společníci si majetky rozdělili na menší podíly, oblast Pavlovickou měl v užívání až do roku 1919 správce Kasner a hospodářské vedení těchto objektů bylo na dobré úrovni. Správa v Pavlovicích se snažila skupovat v Bořeticích pozemky sedláků. V Bořeticích takto odkoupili 230 měřic, to je 46 ha. Tyto pozemky byly po první světové válce zkonfiskovány a přiděleny z části legionářům a rodinám bez pozemků. Po zrušení ovčína budova sloužila k ubytování pracovníků dvora.

V matrice zemřelých se v roce

1790 najde zápis, zemřel Fr. Ruhlek, „pastor dominikális“ – pastýř na pánském. Potomci tohoto rodu snad sňatkem nebo koupí se usadili na dvou gruntech. Potomek posledního majitele gruntu byla Mariána, která se později provdala za Jiřího Bystřického.

Postavení stáje pro ovce bylo jistě poměrně nákladné a musela tomu předcházet důkladná příprava. Před dobou (1780) se ve Velkých Pavlovicích stavěla tzv. Kontribučenská sýpka. Spotřeba cihel na tuto budovu byla velká.

Stanislavové Pazderkové z Olomouce

Krátké vzpomínky

Bořetický lev

V roce 1968 jednoho dne ráno jel od Němčiček jako vždy plně obsazený autobus vezoucí lidi k vlaku v Bořeticích. V tom roce na Kůdelce, asi tam kde je dnes letiště, měl státní statek stoh slámy. Když autobus vyjel od Němčiček ze zatáčky u sklepa JZD, šofér náhle přibrzdil a ukazujíc ke stohu říká: „Dívejte se, lev.“ Celý autobus s úžasem hleděl ke stohu a skutečně se všichni shodli, že na stohu leží lev a klidně se dívá k autobusu. Rychle se to rozkřiklo a média to roznesla po celé republice. Pátralo se, komu ten lev mohl utéci, ale nikomu nechyběl. Přesto rozhlas a televize vyzývaly k opatrnosti, aby nedošlo k napadení člověka. Následné pátrání také žádného lva nenašlo. Jak čas utíkal, na bořetického lva se zapomnělo a lidé říkali: „Kdo ví, co ti lidé z autobusu viděli.“ Jedni říkali, že to byla asi velká kolie, ale někteří očití svědci stále trvali na tom, že to byl skutečně lev.

Asfaltka do lesa

Asi v roce 1971 přišli na JZD nějací pracovníci plynáren konzultovat možnost vybudování zpevněné cesty do lesa v souvislosti s průzkumnými vrtly, které se tam dělaly. S nadšením jsme tuto myšlenku podporovali. Jenže jak dnes víme, silnice se nakonec vybudovala úplně z jiné strany, ne od Bořetic, ale od Bojanovic přes les. Důvodem pro změnu tohoto záměru bylo stanovisko ČSD, které nebyly schopny vyhovět požadavkům na rozsáhlou vykládku a nakládku na nádraží v Bořeticích.

Hvězdárna

Po skončení průzkumných vrtů navštívili družstvo pracovníci akademie věd s tím, že na opuštěném místě po prvním vrtu se má vybudovat hvězdárna. Z debaty vyplynulo, že tento náš kraj je pro tento účel velmi zajímavý, protože zde daleko široko nejsou velká osvětlená města,

kteřá sledování oblohy ztěžují. Proč k tomu nedošlo, nevím. Oba vrtly byly sice v bezprostřední blízkosti naší katastrální hranice, ale přece jen již v kobylynském lese. V Bořeticích byla jen kancelář a ubytovny pro pracovníky provádějící vrtly.

Antonín Novotný v Bořeticích

Asi v první polovině 50. let – přesně si to nepamatuji, jednoho dne, zastavilo před naším domem u Froliánka auto Tatraplán a šofér se nás děcek ptal, jak se dostanou do Žlebů. Ve Žlebech byla v tu dobu nová ovčárna, kde ovčák dělal nějaký Novotný, který přišel z Čech. Měl několik dětí, které chodily v Bořeticích do školy. Ty pak na náš dotaz, kdo to byl, tvrdili, že to byl jejich strýc z Prahy, kde dělá prvního tajemníka. Pokud je to pravda, tak to byl pozdější prezident.

Stanislav Pazderka

Záhadný dědičný rychtář Wido v Bořeticích

PhDr. Mojmir Švábenský, který zpracovával historii města Podivín, při pátrání po datu, kdy se Podivín stal městem, se mimo jiné dopátral k listině ohraničující přítluckou farnost rokem 1222 (Dr. Hosák, Z jihomoravských dědin). V této

listině je také uváděn dědičný rychtář Wido z Bořetic (což je nejstarší zmínka o Bořeticích) a podivínský rychtář Gottfried. Dále citují: „Takoví rychtáři opravdu existovali, jejich bližší status je však v našich pramenech těžko rozeznatelný,

nevíme-li jakého druhu byla příslušná lokalita. Nelze se však smířit s tím, že by existoval venkovský rychtář před městským.“ Bořecký rychtář Wido je v listině totiž před Gorffriedem. A to v době, která tak dbala na hierarchické pořadí.

Autor dále uvažuje tak, že buď byly Bořetice významnější než Podivín, nebo stejně významné, hned si o také odpovídá: „Domnívám se, že Bořetice se nestaly městem také proto, že ležely od Podivína vzdušnou čarou přibližně 9 km a města měla být od sebe vzdálena kolem 20 km.“ (F. Hoffman, České město ve středověku). Nakonec přichází k závěru, že se v tu dobu mohlo jednat o stejně významné „tržní vsi“ a v tom případě nezáleželo na uvádě-

ném pořadí svědků. Pro nás bořetické patrioty však je i toto významným zjištěním. V poznámkách při jiné souvislosti se píše: „Mínění, že u vsí šlo o skupinu několika chalup, je stěží přijatelné. Sídliště s tržním právem sotva mohla být tak malá.“ Mě, jako laika napadá i jiná možnost, že náš „prastarosta“ Wido mohl být významnější osobností než jakýkoliv jiný starosta z titulu i jiné neuváděné funkce. Například v publikaci Čejkovice se

mimo jiné uvádí, jak kníže Oldřich daroval čejkovickým templářům v roce 1248 čtyři statky v Rakvicích a při předávání byl mimo jiné svědek plebán z Vlkoše a knížecí notář Wiglo. Uváděná jména se v tu dobu běžně komolila z důvodů jazykové různosti a znalosti interpretů. Tento plebán neboli kněz mohl být také v minulosti například i pověřeným starostou v Bořeticích a jako vzdělanec i knížecím notářem.

Stanislav Pazderka

Zprávy z bořetické farnosti

ING. FRANTIŠEK MRÁZEK JE TRVALÝ JÁHEN

V sobotu 9. 7. v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně přijal z rukou našeho biskupa Vojtěcha jáhenské svěcení Ing. František Mrázek z naší farnosti. František v naší farnosti působí už řadu let jako akolyta, vyučoval náboženství a vedl přípravu na bířmování.

Za toto svoje rozhodnutí sloužit naší farnosti mu zcela jistě patří velký dík. Co je však důležitější než díky, je ochota každého z nás, abychom Františkovi vždy rádi pomohli s čímkoliv bude potřeba, abychom tuto službu nenechávali jen na něm.

Velký dík patří Františkově manželce Petře a celé jeho rodině za podporu a pomoc, a že svého manžela a tatínka „propůjčili“ celé naší farnosti. Františku, těšíme se na spoustu nových společných zážitků. :-)

Fotky ze svěcení z Brna a fotky z Františkovy „primiční mše“ v Bořeticích najdete na webu farnosti www.boretice-farnost.cz.

POUŤ SENIORŮ 2011

Ve středu 29. 6., na svátek svatých Petra a Pavla, se naše babičky a dědečci vydali na svoji další pouť s otcem Ondřejem. Společně se vydali do Znojma, Hlubokých Mašůvek, Tasovic a Mikulova... Celá pouť začala v 7.00 ráno, kdy nás po našich třech farnostech posbíral náš věrný dopravce, pan Jiří Otáhal z Kobyly. Tak tak jsme se vešli do

autobusu – reálně hrozilo, že otec Ondřej stráví cestu ve stoje u zadního východu... :-)

První zastávka nás čekala v chrámu sv. Mikuláše ve Znojmě. Tady nás přivítal Mons. Jindřich Bartoš, který pro nás spolu s otcem Ondřejem sloužil ranní mši svatou. Po mši nás čekala prohlídka celého kostela, vyhlídka na hradbách a návštěva místní fary, kde ještě před svým příchodem do našich farností sloužil náš otec Ondřej. Přes město jsme se potom vydali do dalšího kostela – kapucínského. Nutno poznamenat, že kromě překrásné výzdoby kostela, kapucínské hrobky a přilehlého kláštera naše babičky velmi zaujala především nízká cena česneku, který se prodával na tržišti před kostelem... :-) Některé se touto výhodnou nabídkou nechaly zlákat a pořídili si zásoby na léto... :-)

Krásné překvapení si pro nás v poledne připravil pan Karlík, majitel hospody U Karla kousek od kostela sv. Mikuláše, kde jsme měli naplánovaný oběd. Původně skromný oběd se totiž proměnil na bohaté posvícení o několika chodech – vynikající zeleninová polévka, hranolky, brambory, pečená kuřata či pečínka, salát, kávička a sladký dezert vyrazily našim babičkám dech. Vše podávané s úsměvem samotného pana Karla a jeho dcer. Pokud někdy vyrazíte do Znojma, určitě tuto úžasnou hospůdku navštivte – nebudete litovat. :-)

Pěkně napapkaní jsme se

vydali vstříc dalšímu poutnímu místu – Hlubokým Mašůvkám. Prohlédli jsme si místní kostelík, pomodlili se litanie k Panně Marii za naše rodiny a farnosti, prošli jsme si místní poutní areál s jeskyní Panny Marie Lurdské a do PET lahvi jsme si napustili vodu z místního pramene. Vodu nám statečně pumpovali naši dva silní muži – pan Vajbar z Kobyly a náš Jiří Kuchyňka. Po cestě do Tasovic jsme si přečetli životopis Klementa Maria Hofbauera – svěťce, který se právě v Tasovicích narodil. V Klementinu nás přivítal otec Tomasz Waściński, CSsR, který nám o životě svatého Klementa povypovírával znovu, a to takovým způsobem, že na něj dlouho nezapomeneme... :-) Tento polský kněz měl totiž podobnou vyřídilku jako náš otec Ondřej a díky jeho podání pro nás život svatého Klementa dostal úplně nový význam... :-) Však se naše babičky ještě po cestě do Mikulova smály a rozebíraly každé jeho slovo... V Mikulově na naše babičky čekalo už „jen“ malé překvapení za úspěšně zvládnutý den – slavnostní přípitek, degustace místních vín a posezení nad kafičkem a sladkým dortíkem v Hotelu Zámeček. Domů jsme přijeli unavení, ale nadmíru spokojení. Cestou ještě babičky stihly vyjmenovat asi 150 poutních míst, která musíme navštívit příště, tak se necháme překvapit, jak to nakonec všechno dopadne... :-)

PRVNÍ VELKÁ DĚCKANÁ- DA V HUSTOPEČÍCH

V sobotu 4. 6. se u kostela sv. Václava v Hustopečích sešly všechny děti a dětičky z našeho děkanátu na první děkanátní setkání dětí. Ani naše farníčata u toho samozřejmě nechyběla...

Kolem půl deváté ráno se ke kostelu začaly sjíždět první autobusy s natěšenými dětmi. U kostela je přivítaly usměvavé slečny recepční, které dětem rozdaly programy, jmenovky a tajemnou barevnou knížku.

V 9 hodin děti přivítal sám otec děkan a představil jim hlavní úkol dne – zjistit, co znamená pět barev v naší knížce beze slov. V tomto hledání dětem po celý den pomáhalo pět maskotů, kteří nad nimi bděli a za každý dobrý skutek nebo šikovný počín odměnili děti samolepkou. Po tomto přivítání následoval program ve skupinkách, kdy si děti mohly vybrat,

co by se jim nejvíc líbilo. Nabídka byla opravdu hodně pestrá a děti dlouho váhaly, co zvolit – kurz první pomoci se záchranáři, výcvik vodících slepeckých pejsků, výtvarný kroužek, zumba, capoeira, blbnutí při djembe bubnech, náročný výcvik u hasičů z Bořetic, šerm středověkých rytířů, autičkový turnaj AutoHit 2011 nebo třeba lanová dráha pro odvážné.

Děti si vyzkoušely úplně všechno, a tak není divu, že jim pořádně vyhládlo. V půl jedné jsme se všichni sešli v jídelně u dobrého oběda, který nám jako sponzorský dar uvařili kuchtíci z Hotelu Rustikal. Mňamka! :-)

Odpoledne už ale probíhalo v duchu tvrdých bojů – po obědě se totiž všech 170 dětí vydalo středem města do lesa „na krajcák“, kde na děti čekala velká bojovka. Všech pět barevných týmů našlo skryté symboly a podařilo se jim vyluštit tajný zapečetěný dopis.

Při závěrečné mši svaté na louce jsme si s otcem děkanem shrnuli krásný příběh, který barevná knížka ukrývala – o Pánu Bohu, který na svět poslal svého Syna Ježíše a připravil nám tak místo v nebi. A naším úkolem je do toho krásného nebe pořádně vyrůst. Všechny děti se v pořádku a plně zážitků vrátily domů, pořadatelé k večeru zašli oslavit celou akci na bowling a pizzu a večer všichni padli do postele a usnuli s krásným pocitem, že se zase jednou podařilo udělat něco krásného a smysluplného.

Děkujeme všem pořadatelům z řad hustopečské, šitbořické, popické a bořetické mládeže za úžasnou spolupráci, všem hostům za zajímavý program ve skupinkách, firmě Agrotec a Hotelu Rustikal za sponzorské dary, a především otci děkanovi za bezvadný den! A za rok zas! :-)

Veronika Nováková, DiS

Myslivecké sdružení

Členové mysliveckého sdružení Bořetice se během jarních měsíců a počátkem léta věnovali činností, které se v mysliveckém roce v honitbě našeho typu pravidelně opakují touto dobou každý rok. Jsou to úkony, které je potřeba provést po proběhlé zimě a už i s výhledem na zimu budoucí. Konkrétně se jedná o čištění krmných zařízení spojené s jejich dezinfekcí. Ve zbytcích krmiva by totiž mohlo dojít k pomnožení původců různých chorob, které by při dalším krmení mohli způsobovat zvěři mnoho problémů. Na mysliveckém políčku byly také sklizeny dvě seče jeteliny, které byly již částečně rozvezeny k uskladnění. Část ještě na rozvezení čeká – až bude možné vjet po žních do dalších částí revíru.

Aktivitou některých našich členů se podařilo postavit a zprovoznit nové dva posedy, které umožní odlov zvěře zákonem povolené. Na stavbu prvního bylo použito dřevo, u druhého je základem železná konstrukce (viz foto).

Protože letošní rok přeje bujnému růstu vegetace, probíhá také průběžné sečení trávy a náletových dřevin ve vytipovaných místech, aby byl umožněn přístup do těchto lokalit, a tím i jejich obslužnost. Soustavně je také tímto způsobem prováděna i údržba okolí myslivecké chaty (viz foto).

Myslivecká chata se stala také místem několika společenských událostí. Shodou okolností se totiž několik našich členů dožívá v tomto roce významných kulatých životních výročí, proto bylo nutné všechna tato jubilea

oslavít. Všem oslavencům ještě jednou blahopřejeme.

Myslivecká chata byla také základnou pro zábavné odpoledne, které pro děti připravilo naše sdružení ve spolupráci s rodiči (viz foto). Kromě opékání a her, se děti i rodiče stali při tomto odpoledni také účastníky putovní hry po okolní přírodě. Děti se přitom seznámily s okolím Bořetic a musely přitom splnit i několik zábavných úkolů.

V červnu bylo uspořádáno také tradiční grilování pro naše členy včetně jejich manželek. Tento rok bylo grilování zpestřeno lovem ryb na rybníku O. Sadílka.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem pejskařům,

kteří letošní jaro při svých procházkách nepouštěli své pejsky volně do přírody, a tím umožnili zdárné vyvedení letošních mláďat. Věříme, že tento vzájemný respekt mezi člověkem a přírodou se stane u nás do budoucna dobrým zvykem a už se nebudeme setkávat s různými prohřešky ze strany lidí vůči zvířatům, rostlinám i celé krajině. Kromě zmíněného volného pouštění psů také například s takovými, jak je možné vidět na poslední přiložené fotografii. Je zde zřejmé, že i v době sběrných dvorů někdo nelení a vyváží do volné krajiny různé věci, které pak okolí naší obce pouze hyzdí.

Mgr. Radim Šebesta

Okénko mladého myslivce

Spoj šipkami, co k sobě patří

sojka	dravec
dub	bukvice
buk	šišky
veverka	žaludy
orel	modré pírkó

Napiš ano, nebo ne podle toho, zda je výrok pravdivý, nebo není

Muchomůrka červená je jedlá houba. _____
 Borůvka má červenou barvu. _____
 Jelen má rohy. _____
 Kamzík má parohy. _____
 Samice divočáka je svině. _____
 Medvěd hnědý je býložravec. _____
 Slimák lesní nemá na zádech ulitu. _____

orel – dravec
 veverka – šišky
 buk – bukvice
 dub – žaludy
 sojka – modré pírkó

Řešení:

????????????????????

????????????????????

ano
 ne
 ne
 ne
 ne
 ne

Řešení:

Vši a blechy

Na těle lidí a jiných obratlovců žije celá řada parazitů (ektoparazitů). Většina z nich se živí jejich krví a často jsou v této oblasti „specialisty“. Svého hostitele si vybírají.

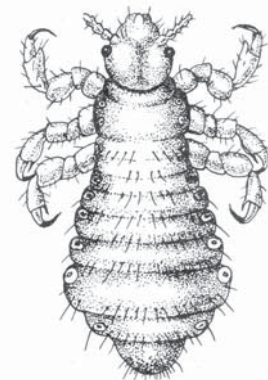
Vši

Vši jsou drobný bezkřídlý hmyz (druhotně, křídla ztratily v průběhu vývoje v důsledku parazitického způsobu života). Patří mezi významné cizopasníky savců. Mají proměnu nedokonalou, to znamená, že z vajíček (hnid) se vylíhnou larvy (nymfy), které žijí ve stejném prostředí a podobným způsobem života jako dospělci (imaga). Dospělcům se také podobají, jsou však menší a nemají pohlavní ústrojí. Z nymf vznikají imaga přímo, chybí zde tedy stadium kukly. Délka vývoje je výrazně ovlivněna teplotou. Larvy vši šatní se líhnou z vajíček za 4–6 dní (na

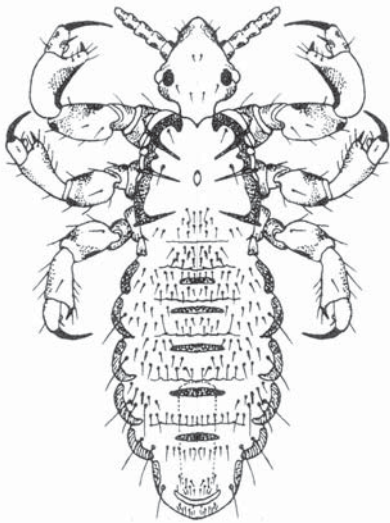
těle), za 5–7 dní (šaty přiléhající k tělu), pokud se dostanou mimo tělo, pak mnohem později. Mají tři larvální stadia, celkově může vývoj trvat 16–40 dní. Dospělí samečci žijí přibližně 15–20 dní, samičky 30–40 dní. Larvy i dospělé vši se živí krví hostitele. Delší hladovění příliš nesnášejí. Voda jím moc nevádí a hnidy v ní vydrží živé i několik dnů.

Na člověku parazitují tři druhy vši. V současnosti je to nejčastěji veš dětská, hlavová (*Pediculus capitis*), která se v posledních desetiletích znovu rozšířila. Odolává běžným hygienickým úkonům (mytí, česání) a setkáváme se s ní u všech sociálně-ekonomických i věkových skupin, častěji však u dětí. Velmi rychle se šíří ve školách, zvláště u dětí od 5 do 8 let. Sameček je asi 2,5 mm velký, samička 3,3 mm. Po celý život žije ve vlasech lidí, hlavně na spáncích

a v zátylku, zřídka ve vousích, nebo obočí. Samička snáší denně 3–4 vajíčka (hnidy), za život 140–150. Bodnutí silně svědí, po rozškrábání může vniknout do ranky infekce a objevují se strupy a ekzémy. Je velmi nepříjemným parazitem člověka, pravděpodobně však není jako přenašeč nemocí příliš významná.

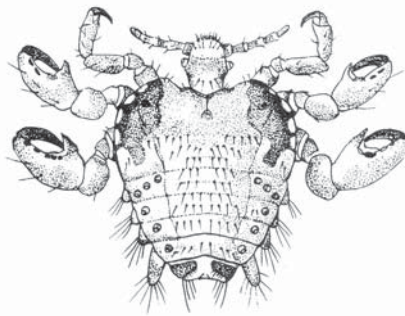
Nymfa vši šatní

Veš dětská

Veš šatní (*Pediculus humanus*) se ukrývá v oblečení člověka, především v záhybech a v částech oděvu, které přiléhají k tělu (límeček, podprsenka, čepice...). Na člověka přechází, jedině pokud chce sát. Je poněkud větší než dětská (samička kolem 5 mm, sameček 4 mm), jinak si jsou oba druhy velmi podobné a spolehlivě je dokáže odlišit pouze odborník s použitím dobré lupy, nebo mikroskopu. Veš šatní se z vši dětské pravděpodobně i vyvinula, a to v době, kdy člověk začal používat oděv. Je vázána spíše na lidi s nízkou úrovní osobní hygieny. Předpokladem pro její přežití a šíření je to, aby spodní prádlo nebylo nějakou dobu odkládáno (ani na noc) a práno. Samička snáší 6–14 vajíček denně, za život kolem 300. Je velmi nebezpečným přenašečem nemocí, především skvrnitého tyfu zákopové horečky a návratného tyfu.

Poslední z trojice lidských vši je veš muňka, filcka (*Pthirus pubis*). Tento druh žije rovněž přímo na těle člověka, ale nikdy ne ve vlasech. Nejčastěji ji najdeme v ochlupení kolem genitálií a na prsou, zřídka pak ve vousech a v obočí. Dospělé vši žijí na těle člověka asi 26 dní, mimo tělo hynou za 12 hodin. Muňka se přenáší nejčastěji při pohlavním styku, méně pak kontaktem se zavšivenou postelí, prádlem atd. Její bodnutí silně svědí. Na těle zůstávají modrošedé skvrny velikosti čočky.

Veš muňka

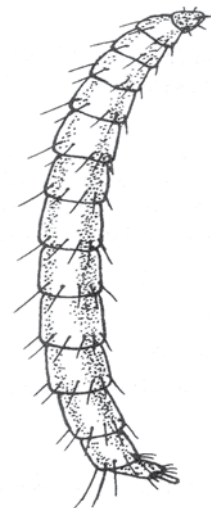
Kromě člověka mají své vši i jiné druhy savců. U prasat se na celém světě vyskytuje veš prasečí, která může mezi nimi přenášet řadu nemocí, například červenku a prasečí mor. Zvířecí druhy však na člověka nepřecházejí.

Boj proti vši dětské spočívá především v hygienických opatřeních. Je však třeba zdůraznit, že pouhá čistota nestačí. Je nutné občas prohlédnout hlavu, zvláště na spáncích a v zátylku, v době výskytu vši bychom však měli provádět kontrolu denně. Hnidy je možno částečně vyčesat hustým hřebenem, na nymfy a dospělé můžeme použít speciální přípravky, které lze zakoupit v lékárně. Tyto přípravky však obvykle neusmrtí hnidy, a tak je třeba aplikaci po 8–10 dnech opakovat. Ze starších přípravků je stále účinný Difusil H Forte, z novějších Difusil Care. Veš šatní se zatím u nás ve větší míře nevyskytuje, nelze však vyloučit, že s rostoucím počtem ekonomicky slabých rodin a bezdomovců by k jejich šíření mohlo dojít. Jako ochrana obvykle stačí dodržování hygienických pravidel, převlékání spodního prádla a pravidelné čištění a praní oděvu.

Blechy

Rovněž blechy patří mezi druhotně bezkřídlý hmyz. Jejich tělo je ze strany zploštělé. Na rozdíl od vši však mají proměnu dokonalou. Z vajíček se po 4 až 12 dnech líhnou larvy, které se dospělým blechám vůbec nepodobají. Žijí ve škvírách a peších svých hostitelů. Jsou beznohé, mají protáhlé tělo porostlé štětinami (mohou trochu připomínat

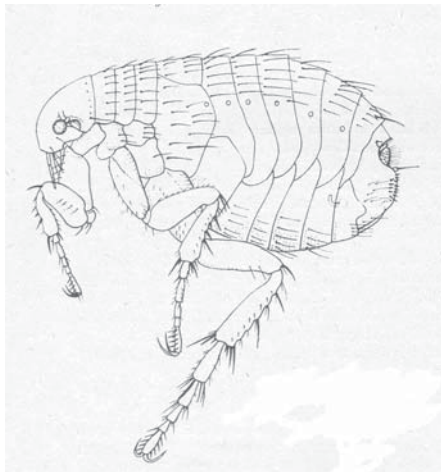
malou chlupatou housenku). Krev nesají. Za potravu jim slouží zbytky organické hmoty, jako jsou šupinky kůže a pod. Larvy se 3krát svlékají a změny se na kukly, které mohou přezimovat. Vyvinuté blechy ještě někdy dost dlouho zůstávají v klidu ukryté v kukle. Reagují velmi rychle na pohyb hostitele a při jeho příchodu hromadně opouští kokon a přeskakují na něj. Celková délka vývoje od vajíčka po dospělé je značně proměnlivá, v našich podmínkách je to nejčastěji 4–6 týdnů. Imaga se živí výhradně krví, kterou mohou sát i několikrát denně. Na rozdíl od vši mají blechy malou druhovou specifickou a snadno přecházejí na jiné hostitele. To z nich dělalo, hlavně v dřívějších dobách, velmi nebezpečné přenašeče nemocí.

Larva blechy

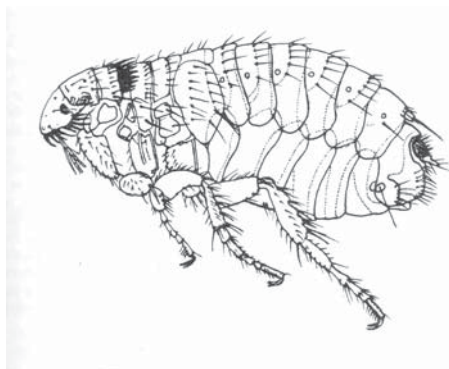
Typickou lidskou blechou je blecha obecná (*Pulex irritans*). Samci jsou velcí asi 2 mm, samičky až 3,5 mm. Kromě člověka saje i na domácích a divoce žijících zvířatech (kočky, psi, lišky...). Larvy se obvykle vyvíjejí ve škvírách v podlaze (zvláště dřevěné podlahy), pod koberci atd. Vývoj trvá u tohoto druhu většinou 4–7 týdnů, imaga žijí průměrně 3–4 měsíce. Má několik generací do roka. Po bodnutí zůstávají červené, silně svědící pupínky. Se změnou ve způsobu bydlení lidí však tento druh značně ustoupil a v poslední době se s ním setkáváme jen zřídka. Její místo zaujaly blechy typické spí-

še pro domácí mazlíčky – blecha psí a blecha kočičí

Blecha obecná

Nejčastější blechou u lidí je nyní u nás blecha psí (*Ctenocephalides canis*). Jejím hlavním hostitelem je pes, na člověka však přechází velmi ochotně. Je přibližně stejně velká jako blecha obecná. Většinou se rozmnožuje v psích peleších a boukách. Bleše psí se velmi podobá blecha kočičí (*Ctenocephalides felis*). I tento druh na člověku ochotně saje a je poměrně častá.

Blecha kočičí

Z ptačích blech lidi bodají nejčastěji blecha slepičí (*Ceratophyllus gallinae*), blecha vlaštovčí (*Ceratophyllus hirundinis*) a blecha holubí (*Ceratophyllus columbae*). I když tyto druhy na člověka mohou přeskočit a sát na něm krev, většinou se na jeho těle příliš dlouho neudrží a nejsou zdaleka tak časté, jako výše uvedená druhy.

V historii lidstva sehrála mimořádnou roli (dost možná i větší než mocní králové a slavní vojvodci, i když se o tom v dějepise moc nemluví) blecha morová (*Xenopsilla cheopsis*). Vzhledem se velmi podobá bleše obecné. Je rozšířena hlavně v tropech a subtropích. Jejím hostitelem jsou převážně krysy, s kterými byla občas zavlečena do přístavů a měst i v jiných oblastech světa (včetně Evropy). Zde snadno přecházela na místní krysy a potkany (občas i myši). Tito hlodavci hráli významnou roli jako rezervoár řady nemocí. V době jejich přemnožení a následném hromadném úhynu se hladové blechy vrhaly na lidi, na které přenášely například krysí skvrnivku, hlavně však mor.

Mor patřil v lidské historii k nejhorším pohromám. Původcem je bakterie *Yersinia pestis* a zdrojem hlodavci, ale také člověk. Z hlodavců se nemoc přenáší na lidi blechou, mezi lidmi vzdušnou cestou. Má dvě formy:

a) Dýmějová (bubonická) – po poštípaní blechou jsou zasaženy

lymfatické uzliny, které nekrotizují hlavně v tříslech a podpaží. Rychle se pak přidávají další příznaky, jako jsou horečka a oblužení.

b) Plicní – vdechováním, během několika hodin dušnost, těžká pneumonie, neléčené případy: smrt za 2–3 dny

Velká epidemie moru proběhla například v letech 1347 až 1353, při níž zemřela nejméně třetina obyvatel Evropy. Dnes se nacházejí přírodní ohniska na Blízkém a Dálném východě, v Africe, v Americe, kde koluje bakterie mezi místními hlodavci. Prognóza nemoci je velmi vážná. Neléčené případy se vyznačují vysokou smrtností (bubonická forma až 60 %, plicní přes 90 %)

Boj proti blechám je nutno zaměřit především na jejich líhniště. Pelechý koček a psů je nutné pravidelně čistit, larvy můžeme zničit vhodnými insekticidy. Přípravků pro neprofesionální použití je několik a dostaneme je běžně v drogeriích.

RNDr. Oldřich Šebesta

Zprávy z bořetického tenisu

Pod záštitou tenisového oddílu Bořetice se letos uskutečnily tři turnaje.

V neděli 8. května se konal již 5. ročník „Přesňákového turnaje“. Počasí nám však vyloženě nepřálo, foukal silný vítr a chystalo se i na déšť. Přesto 18 mužů a dvě ženy změřili své síly ve čtyřhrách. Sportovní klání doprovázelo společenské setkání, tentokrát pod heslem „Upeč

si svůj přesňák“. Těch se nakonec upeklo ze 30 kg brambor, 12 kg mouky, povidel a máku nepočítaje. Je škoda, že počasí odradilo malé i velké diváky a těch, co pekli svůj přesňák, bylo nakonec poskrovnu. Tento turnaj otevírající v Bořeticích tenisovou sezonu by se mohl stát tradiční akcí i pro turisty.

Vítězem turnaje se stala dvojice Herůfek Milan – Zemánek Petr

ml. Poděkování patří kuchařkám, mistru kuchaři, všem pomocníkům i větrem bičovaným sportovcům.

S novým názvem „Letní turnaj mistrů“ se konal 2. července pátý ročník turnaje jednotlivců. Na rozdíl od první akce zde jde o porovnání tenisového umění borců z Bořetic a okolí. Počasí bylo opět nevyzpytatelné. Chvilí nádherně, chvilí silný vítr a jednou dokonce přerušeno deštěm.

Ve vyřazovacích zápasech ve skupinách bojovali soupeři o každý míček. Jména postupujících naznačují, že většina bořetických borců musí ještě potrénovat a za rok si na soupeře lépe vyšlápnout. Ve čtvrtfinále bojovali Herůfek, Šebesta, Horák (Vrbice), Galousek Ivo a Galousek Lukáš (Šitbořice), Krajča a Chytil (Pop) a Pelikán.

Do finále nakonec postoupili Galousek (otec) s Chytilém. Po krásných výměnách obhájil Galousek loňské vítězství. Z pověření předsedy tenisového oddílu mu krásný nový pohár předal Milan Herůfek. Již teď jste zváni na příští ročník „Letního turnaje mistrů“ na našich kurtech.

V sobotu 16. 7. se uskutečnil v pořadí třetí tenisový turnaj propagovaný jako „Odvetný přesňákový turnaj“. Bohužel vlivem dovolených prořídily řady tenistů a zúčastnilo se jen osm mužů a dvě ženy. Za to bylo objednané krásné slunečné počasí. Turnaj hraný systémem každý s každým přinesl vyrovnané boje především bořetických tenistů.

S přehledem zvítězila dvojice Machač Petr – Šebesta Olin, která si odnesla pro život důležitou výhru – viz foto. Vyzýváme k účasti další ženy-tenistky, které by mohly příští rok sehrát alespoň exhibiční čtyřhru.

Věříme, že na rekreačním tenise

se přes prázdniny bude scházet stále více zájemců. Tímto také ty, co se nebojí a prahnou po vítězstvích, zve-me na sobotu 13. srpna. Na našich kurtech bude sehrán turnaj jednotlivců – pouze za účasti bořetických borců.

Ing. Petr Zemánek

ZAF jízdní kola

náhradní díly a doplňky, funkční a sportovní prádlo CRAFT, MOIRA, ATEX
zboží od 3000,-Kč lze nakoupit na splátky i bez navýšení – ESSOX

velké slevy jízdních kol model 2011

prodej dárkových a servisních poukazů
v hodnotě 300 až 1000,-Kč

záruční i pozáruční servis, opravujeme všechna jízdní kola,
provádíme opravy kotoučových i hydraulických brzd

otevřeno: po - pá 8.00 - 12.00 13.00 - 17.00 sobota 8.00 - 11.00

Hlavní 68, Velké Pavlovice, tel: 519428507 www.zaf.cz velo@zaf.cz

Blahopřejeme

Ve středu 6. července 2011 oslavila pěkné devadesáté narozeniny paní Františka Hemplová. K životnímu jubileu jsme jí přišli s kytičkou také popřát. Paní Hemplová je na svůj věk neobyčejně vitální, čilá a veselá. Celý život pracovala, zavzpomínala hlavně na to, kolika svateb se v Bořeticích jako kuchařka zúčastnila, kolik napekla koláčků, dortů a zákusků a kam všude se její výtvary dostaly na slavnostní stůl. Dokonce se podílela i na přípravě výborných koláčků na vlastní chystanou oslavu. To se podaří v devadesáti letech málokomu. Jeden čas dělala také nezvyklé povolání pro ženu – chodila malovat svým spoluobčanům domky, byty a pokoje. Vychovala s manželem dva syny, má deset vnoučat a sedmnáct pravnoučat. Skoro se zavisť jsme přemýšleli o receptu na tak dlouhý a spokojený život.

Určitě je to veselá mysl, a hlavně,

paní Hemplová je neustále obklopena mládím – dětmi svých potomků. To bylo zřejmé i z toho, že mě i starostu oslovovala přátelským a mladým slangem jako „děčka“. Zrovna jsme se loučili, když jí přijela popřát

kamarádka a rovnice, která oslavila devadesátiny na jaře, paní Marie Kacerová. Přejeme oslavenkyni ještě jednou hodně hezkých let ve zdraví v kruhu svých blízkých.

Jana Zemánková

Společenská kronika

Vítejte mezi námi:

květen

František Popelka

červen

Anna Šebestová

Jubilanti 80 let:

červen

Božena Procházková

Jubilanti 85 let:

červenec

Anna Chrástková

Jubilanti 90 let:

červenec

Františka Hemplová

Anna Jurasová

Sňatek uzavřeli:

květen

Jana Kostihová – Robert Šebesta

červen

Silvie Otáhalová – Ernest Dávid

Kristýna Gagová – Václav Kupka

červenec

Jana Kadlecová – Patrik Secký

Přejeme všem hodně zdravíčka a osobní spokojenosti.

Z našeho středu navždy odešli:

květen

Alena Szitaiová

Vlasta Chrástková

Marie Springerová

červen

Ludmila Jakubcová

červenec

Ing. Jaroslav Kočařík

Jubilanti:

Jubilanti 70 let:

květen

Ludmila Nováková

Marie Kadlecová

červen

Ludmila Ševčíková

srpen

Marie Petrásková

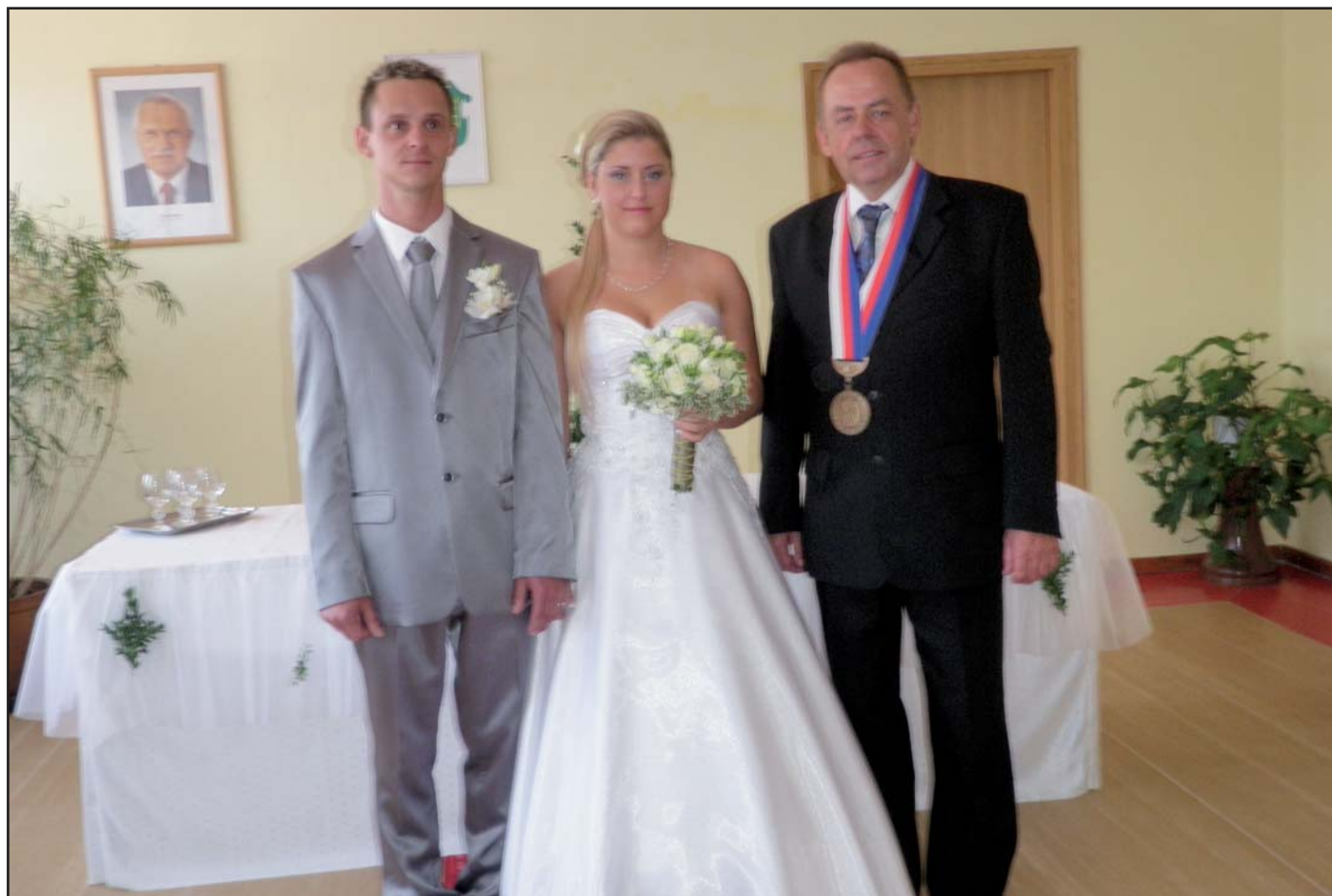
Ludmila Grůzová

Jubilanti 75 let:

srpen

Marie Spieglová

Veronika Sadílková

Lékařská služba první pomoci (LSPP) – region Hustopečsko**• LSPP pro dospělé**

Přízemí hlavní budovy Městské nemocnice v Hustopečích, tel. 519 407 310

- pondělí–pátek: 17–22 hod
- sobota, neděle a svátky 8–20 hod

Úrazová nemocnice Brno, Ponávka 6, tel. 545 538 538

- nepřetržitě

Je zpoplatněna částkou 90 Kč.

• LSPP pro děti

Nemocnice Břeclav, pavilon A, první patro, tel. 519 315 263

- pondělí–pátek: 17–22 hod
- sobota, neděle a svátky: 8–22 hod

Dětská fakultní nemocnice Brno, Černopolní 9, tel. 532 234 935

- nepřetržitě

V rámci LSPP **není poskytována** výjezdní služba.

• Stomatologická služba první pomoci

Poliklinika Břeclav, tel. 519 303 213

- sobota, neděle a svátky: 8–13 hod

• Pohotovost odborných pracovišť***Stomatologická***

Úrazová nemocnice Brno, Ponávka 6, tel. 545 538 421

ORL – provádí nemocnice v Brně

- 1. až 16. den v měsíci: FN Brno, Bohunice, tel. 532 231 111
- 17. až 31. den v měsíci: FN u sv. Anny, Pekařská, tel. 543 181 111

Oční a kožní

FN Brno, Bohunice, tel. 532 231 111

Gynekologická

Nemocnice Břeclav, tel. 519 315 111

Na těchto pracovištích budou pacienti ošetřeni bez doporučení jiného lékaře.

• Provoz lékáren

Lékárna U sv. Tadeáše, **Hustopeče**, Brněnská 361/27a

- pondělí–pátek: 7–18 hod
- sobota: 8–12 hod

Lékárna Mgr. Alexander Tomeček, **Velké Pavlovice**, nám. 9.května

- pondělí–pátek: 7.30–11.30 hod, 12.00–16 hod
- sobota, neděle: zavřeno

Lékárna Mgr. Ivana Žídková, **Kobylí** 722

- pondělí–pátek: 7.30–12.00 hod, 12.30–16 hod
- sobota, neděle: zavřeno

Kulinářské okénko

Barevný rýžový salát

Ingredience

200 g uvařené rýže, 100 g sterilované kukuřice, 1 menší pórek, 1–2 natvrdo uvařená vejce, 1 kapije

Zálivka: 2–3 lžíce zakysané smetany light, sůl, špetka cukru, citronová šťáva, pažitka nebo cibulová nať

Postup

Vychladlou sypkou rýží zlehka promícháme s kukuřicí bez nálevu, pórkem pokrájeným na tenká kolečka, plátky vajec a kapií nakrájenou na nudličky. Vše zalijeme dobře ochucenou zálivkou a znovu zlehka promícháme. Salát necháme v chladnu odležet a podáváme s celozrnným pečivem.

Tvarohové knedlíky s meruňkami

Ingredience

500 g tvarohu (ne z vaničky), 140 g změkčlého másla (hery), 2 vejce, špetka soli, 2 vanilkové cukry, 140 g dětské krupičky, 140 g hladké mouky

Postup

Do misky dáme tvaroh, máslo, sůl, cukr, vejce a utřeme dohladka. Pak postupně přisypáváme a vařečkou zapracováváme krupičku a mouku. Těsto můžeme vyklopit na vál a zpracovat rukama. Hotové těsto necháme asi hodinu odpočinout (není nutné). Z těsta vyválíme váleček, nakrájíme na stejné kousky a do každého zabalíme odpeckovanou meruňku. Vaříme v páře cca 10 minut.

Doporučení: Hotové knedlíky na talíři posypeme opraženou strouhankou smíchanou s moučkovým cukrem a se skořicovým cukrem a polijeme rozpuštěným máslem.

DOBROU CHUŤ

Verše Oldřicha Damborského

Myslivecký den

Nad asfaltkou se tetelí vzduch
asfaltový holubi letí nad jetelinou
a přesnou střelou
se rozprsknou do čtyřlístků,
žena v maskáčích obtočila svůj polokruh
a omylem vystřelila do mraků,
jež jako peří
skutečných holubů nebem plynou,
jen dvě prázdné patrony
vyhodila z komory
dvě patrony s hláskou znělou
Nenávist a Lásku,
plné ran a něžných stisků.

Červencová

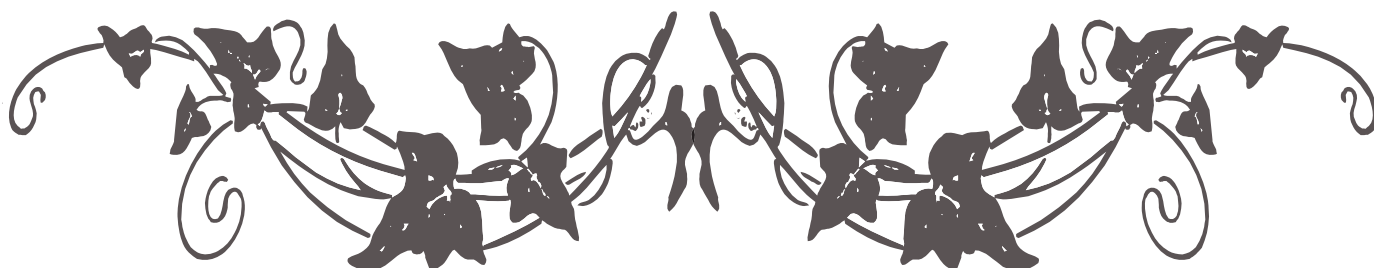
Akcie letních lásek stoupají
a nikdo nemyslí na zářijové daně.
Za ouško tě políbím potají
a tisknu tvé horké malé dlaně.

Ještě je daleko do svaté Anny
skřivan skřehotá v blankytu,
zapomněl jsem na všechny hrany,
když teď stojí klasy v zákrytu.

Tobě září oči jako démanty
a květované šaty nadzdvihuje vánek,
tajně zfackoval jsem tvé amanty,
tak zůstáváš mi celá ze všech
stránek...

Verbuňk

Tož, pozvedněme mysl
při verbuňku,
s pérkem za klobůčkem,
prsty zvednuté k obloze,
ať má zase život
smysl
a jsme veselí nejen
z výborného truňku.
Ať ten rohatý nahoře
zapisuje si nás
oroseným brčkem,
stejně máme ještě
jedno vědro veltlínu
v záloze...

Fotogalerie

Konec školního roku a oslava druháků

Malí hasiči

MŠ pasování

Přehlídka nejlepších zpěváků

Výroba upomínkových tašek

Fotogalerie

Rodiče dětem - šípkovaná

Žáci čtvrté třídy v knihovně

Tábor Kdousov

Vítěz turnaje

Vítězové turnaje

Fotogalerie

Pohádkový týden ve školní jídelně

Paní Hemplová oslavuje 90 let

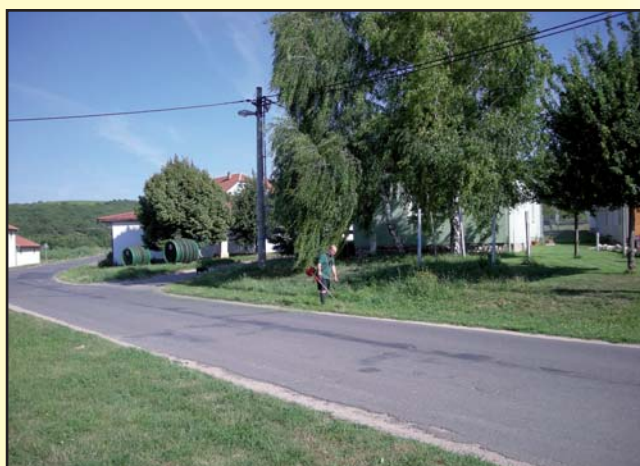
Svatba Jany Kadlecové a Patrika Seckého

Letní kino

*Proč sypeme betony do přírody,
když je umíme recyklovat*

Myslivci uklízejí kolem chaty

Fotogalerie

SDH při zásahu

Výstavba nové ulice pod bytovkami

Obecní pracovníci provádějí výsadbu zeleně

Údržba polní cesty v Minářích

Nově upravená cesta k lesu

Bořetické listy č. 2/2011

Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.
Redakční rada: Václav Surman, JUDr. Jana Zemánková, Mgr. Marie Hamalová, Ing. Kateřina Michnová, Ing. Lucie Procházková, DiS.
Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: zpravodaj@boretice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit. Výtisk zdarma.
Neprošlo jazykovou úpravou.

Grafická úprava a tisk: Petr Brázda – vydavatelství Břeclav